Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer und General der Polizei

1939

Përkthyer me shtesa nga

Charles Barger

Formatuar rishtazi me rishikime dhe shtesa nga

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

Tabela e Përmbajtjes

Festimet në jetën e familjes SS..... .....4 Festat Vjetore të Familja SS:
Cikli Vjetor 4
Festimi i Juletidit..... 6
Orari 6
kurora e korrikut..... 7
Pjekja..... ....9 Këngë dhe tregime të
festës..... ....11 Dita e Wotanit dhe Treguesi i
Korrikut..... 12
Pema e Yuletide 20
Solstici dimëror në shtëpinë e njeriut SS..... 20
Festa e Yuletide 21
Nata e Vitit të Ri dhe Jul-Leuchter..... ..... 22 Pashkët
Festa .... 27 Pema e
Pashkëve .... 27 Vezët e
Pashkëve..... .... 27 Shëtitja e
Pashkëve..... 28
Zjarret e Pashkëve 28
Koha e majit .... 32 Solstici
veror..... .... 32 Festa e të
korrave.. .... 33 Ritet e
vdekjes..... .... 33 Këndi i korrikut dhe
SS... .... 35 Libri
Familjar .... 36 Letrat tona
Runike..... .... 37 Festa e
ditëlindjes .... 41 Festime të veçanta brenda
familjes 42
Emërtimi i fëmijës .... 42 Organizatat Rinore
SS .... 44 Ceremonia e dasmës dhe futja e gruas në
SS .... 47 Ritet e varrimit..... ....
50 Betimi i Njeriu SS 51

Machine Translated by Google

Festimet në jetën e familjes SS

Ky botim shpjegon kuptimin e festimeve të ndryshme dhe ofron udhëzime për familjen SS se si t'i festojnë ato në frymën e duhur. Duke lexuar këtë broshurë, çdo burrë SS dhe grua SS duhet të kuptojnë më thellë këto festime. Kjo broshurë duhet të jetë veçanërisht e dobishme për gruan SS, pasi shumica e përgatitjeve do t'i bien asaj.

Njohja e zakoneve të të parëve tanë na jep paqe të brendshme; mbajtja e këtyre zakoneve na jep drejtim dhe forcë.

Festat Vjetore të Familjes SS: Cikli vjetor Që nga kohra të lashta, paraardhësit tanë adhuronin Diellin si dhurues të jetës dhe ngrohtësisë. Si një disk i artë shkëlqente sipër tyre, si një rrotë u rrotullua nëpër qiell.

Dielli përcakton kalimin e çdo dite dhe rruga e tij është në vetvete një rreth. Ai tërheq vija më të gjata dhe më të shkurtra rreth Tokës. Në orën 6.00 e shohim në Lindje, në mesditë në Jug dhe në orën 18.00 në Perëndim. Dhe në mesnatën e verës, ne e shohim atë në veriun e largët, ku përfundon ciklin e tij ditor.

Për më tepër, paraardhësit tanë e shihnin kalimin e gjithë vitit si pika mbi një rrotë. Ky ishte kalendari i vjetër i rrotave, i cili mund të shihej në horizont. Gjatë Solsticit Dimëror Dielli shfaqet në veriun e Arktikut për një kohë të shkurtër në pikën jugore; gjatë ditës së mesit të verës është në pikën veriore. Lidhja e këtyre pikave jep vijën Veri-Jug të horizontit.

Në gjerësitë tona gjeografike Dielli lind në ditët e mesit të verës dhe të mesit të dimrit në verilindje dhe juglindje, dhe më pas perëndon në veriperëndim dhe jugperëndim. Vijat lidhëse të këtyre pikave formojnë një X: ndani rrethin tashmë të ndarë në gjashtë pjesë (Malkreuz, ose 'kryqi i shënuar'), dhe prej andej vijon shenja e vjetër e rrotës:

Machine Translated by Google

Pastaj hiqni rrethin e jashtëm dhe keni Runën Hagal:

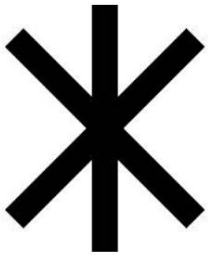

Nga veriu i largët, paraardhësit tanë sollën me vete një përvojë themelore që u bë shumë e rëndësishme për të ardhmen e tyre dhe veçanërisht për ne ndërsa rizbulojmë trashëgiminë tonë. Ishte si më poshtë.

Në veriun e lartë, vera dhe dimri luftuan njëra-tjetrën si forcat e dritës dhe errësirës. Dimri i errët me ashpërsinë dhe të ftohtin e tij dukej se fitonte verën e shkurtër dhe shterpë. E megjithatë vera erdhi vit pas viti pavarësisht fuqisë së dimrit. Nëse mbërritja e tij çdo vit nuk do të kishte qenë e sigurt, do të kishte nënkuptuar vdekjen e popullit nordik. Të trishtuar dhe të dëshpëruar populli nordik pa rrethin e Diellit që zvogëlohej gjithnjë e më shumë në fund të verës. Dielli u plak, i dobët, i zbehtë. Rruga e tij u bë më e shkurtër dhe gjatë korrikut do të kishte vetëm disa orë ditë dhe më pas do të zhytej në Detin e ftohtë të Veriut dhe do të gllabërohej, sikur të ishte ngrënë nga një përbindësh në ditën e mesditës. Ishte i vdekur dhe shtrihej në varrin e tij. Çështja nëse Dielli do të qëndronte i varrosur kishte po aq rëndësi sa çështja nëse njerëzimi do të jetonte apo do të vdiste.

Në ditën e mesit të dimrit ndodhi mrekullia: dielli doli nga varri i tij me ujë. Lindi si fëmijë, mblodhi forcat dhe doli përballë Fokut të festuar e të gëzuar, i cili ndjeu se jeta iu rikthye. Kjo ndodhte çdo vit. Dhe çdo vit ata e festonin si festën e tyre më të rëndësishme, festën e natës së tyre të shenjtë dhe të shenjtë. Ata e përshëndetën Diellin me pishtarë të ndezur për ta ndihmuar në çlirimin e tij nga lidhjet e vdekjes së Dimrit. Dhe ata festuan sa më shpesh që të ishte e mundur rrathët gjithnjë në rritje të Diellit. Zjarret do të digjeshin lart në atë ditë të Pranverës kur dita dhe nata ishin me gjatësi të barabartë, sepse me siguri Dielli e kishte fituar më në fund betejën. Dhe përsëri në natën e mesit të verës, kur Dielli kishte fituar fitoren e tij më të madhe dhe nata zgjati vetëm disa orë. Kjo festë përfundimisht u bë më e rëndësishmja nga të gjitha.

Dielli i fortë bëri të mundur korrjen, arsye për një festë tjetër, pas së cilës forca e tij u zbeh shpejt dhe u drejtua edhe një herë drejt vdekjes, e cila do të bëhej një jetë e re.

Që në kohët nordike dhe gjermanike të popullit gjerman, njerëzit treguan për vdekjen dhe ringjalljen e Diellit në shumë përralla të ndryshme. Ne kemi fatin të dimë më shumë për këtë kulturë të hershme të popullit tonë sesa për disa periudha shumë më vonë në historinë tonë. Kjo përvojë e Diellit është subjekt i pothuajse të gjitha përrallave tona parakristiane, të cilat vëllezërit Grimm i kanë mbledhur, të shkruara më shumë se njëqind vjet më parë dhe në këtë mënyrë të ruajtura për të gjitha kohërat. Princesha e ngjashme me diellin, e vrarë nga një forcë e keqe dimërore, e ringjallur nga një hero i ri: ky është thelbi i të gjitha këtyre historive, të cilat u zgjeruan dhe u ndryshuan mrekullisht.

Machine Translated by Google

Njeriu e pa këtë ligj të 'vdes dhe bëhu' – *Stirb und werde* e Gëtes – rreth tij në Natyrë. Të
cikli vjetor i Diellit përcakton ritmin e të gjitha gjallesave, kafshëve dhe bimëve. E gjithë jeta e tyre sillet rreth rinisë dhe plakjes, vdekjes dhe rilindjes. Dhe vetë jeta e njeriut ndoqi këtë ritëm. Burri nordik e dinte se jeta e tij vinte nga ijët e një njeriu të destinuar të vdiste. Duke ditur vdekjen e tij, ai dha jetën. Ky ishte thelbi i besimeve të tij. Atë që mësoi nga Dielli e pa në pyjet e tij. Kjo është arsyeja pse ai i konsideronte pemët si të shenjta. Ai imagjinoi se i gjithë universi mbështetej nga një pemë gjigante: pema e vjetër e hirit të përshkruar në Edda. Në përjetësinë e tij, ligji i 'vdes dhe bëhu' siguron rinovim të vazhdueshëm, ritëm të përjetshëm.

Siç vëren Niçe në *Zarathustra:*

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Gjithçka shkon, gjithçka kthehet; përjetësisht rrotullon rrotën e qenies. Çdo gjë vdes, gjithçka lulëzon përsëri; përjetësisht shkon viti i qenies.*
>
> *Gjithçka prishet, gjithçka bashkohet përsëri; përjetësisht shtëpia e qenies ndërton vetë. Çdo gjë pjesë, gjithçka përshëndet përsëri vetveten; përjetësisht unaza e qenies qëndron e vërtetë.*

Prandaj njeriu nordik kishte në festimet e tij zjarret, Rrotën e Diellit dhe pemën si simbole. Në tregime lexojmë për Pemën e Jetës, e cila rritet mbi varrin e nënës dhe mbron jetën e re me bekimet e saj.

Festimi i Juletide

Kur kalon Nebelung (nëntori), muaji i të vdekurve, fillon koha e Yuletide, me njohurinë e tij për lindjen e Diellit nga gjumi, për rinovimin pas vdekjes së dimrit, për lindjen e dritës nga errësira. të netëve të gjata.

Edhe pse ne gjermanët nuk jetojmë më në veriun e largët dhe megjithëse mund të lehtësojmë ndjenjat e depresionit përmes dritës dhe ngrohjes, përvojat e vjetra të paraardhësve tanë janë shumë të forta dhe të gjalla tek ne. Ne ende mendojmë se Yuletide është festa më e madhe e vitit tonë. Prandaj ne bëjmë çdo përpjekje për ta festuar me stil me familjet tona.

Orari

Së pari ju duhet të shikoni të gjithë këtë kohë festive. Dikur zgjati nga dita e 6 korrikut (dhjetor), që ishte dita e Wotan-it dhe tani është dita e Shën Nikolausit, deri në ditën e 6-të të Hornung (janar), që ishte dita e Friggës dhe tani është Epifania. Festa kryesore ishte në natën e mesit të dimrit, natën e 21 korrikut, kur majat e maleve do të ishin ndezur nga zjarret.

Machine Translated by Google

Jemi mësuar me disa ndryshime në këtë orar. Koha e përgatitjes, Ardhja, tani zgjat nga e diela e parë e korrikut deri në ditën e 24 korrikut. Ardhja përmban katër të diela të korrikut, Ditën e Wotan (6) dhe Solsticin Dimëror (21). Dymbëdhjetë Ditët e Shenjta fillojnë me Natën e Yuletide në 24 korrik dhe përfundojnë në ditën e Frigga më 6 të Hornung. Këto 12 ditë janë të mbushura me festa të veçanta, veçanërisht në natën e Vitit të Ri dhe ditën e Vitit të Ri.

Kurora e korrikut Të dielën

e parë të korrikut, kurora e korrikut varet në dhomën e ndenjjes. Degët e tij të bredhit mbushin shtëpinë me erëra para Juletide, shiritat e tij të kuq zgjojnë gëzimin për festimet e ardhshme dhe qirinjtë e tij të kuq ndriçojnë mbrëmjet e errëta të dimrit. Kurora e Yuletide është e barabartë me Rrotën e Diellit të vjetër, dhe pasi është bërë nga gjelbërimi i gjallë, na kujton Pemën e vjetër të Jetës. Pasi të kemi bërë këto lidhje me siguri do të bëjmë përgatitjet e duhura për festivalin.

Njeriu SS duhet të shkojë te karroca e tij miqësore dhe të kërkojë një rrotë druri me diametër rreth 50-80 cm. Nuk është i detyruar të jetë një rezervë për të gënjyer. Ai pret njërën anë të shpërndarësit në mënyrë që rrota të mund të shtrihet. Më pas ngjyroset në kafe të errët ose në të kuqe të ndezur dhe kështu bëhet rrota e korrikut e familjes, e cila duhet të mbahet në një tavolinë të ulët ose në gjoksin e familjes në një cep të dhomës së ndenjes.

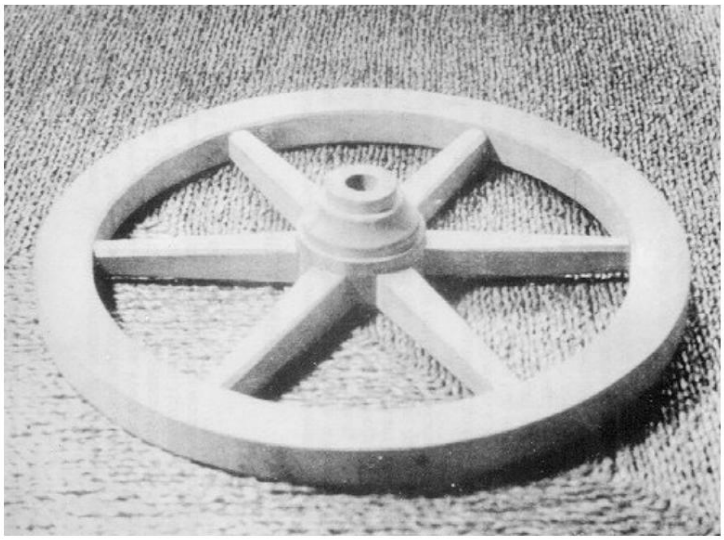

Rrota e korrikut, ose 'Rrota e diellit', me kuptimin e saj të thellë fetar gjermanik përdoret si bazë për Pemën SS.

Një trung peme i vogël, i ri, me pirun, pa degë është mbërthyer në qendër të qendrës, kështu që ne mund të rikrijojmë Pemën e Jetës që rritet nga Rrota e Diellit. Kjo Pemë e Jetës do të përdoret nga familja SS në çdo festë të vitit.

Në vend të rrotës së karrocës, mund të përdorni një rrotë druri me ndarës të futur dhe të zbukuruar me shkronja Runike. Pema duhet të jetë ende e fiksuar në qendër. Mund të zëvendësohet çdo vit nga

Machine Translated by Google

trungu i pemës së Yuletide në fund të sezonit. Kështu, Rrota thellësisht simbolike zëvendëson stendën e pakuptimtë të pemës së Krishtlindjes prej gize, e cila nuk ka vend në shtëpinë e SS. E njëjta gjë vlen edhe për dritat elektrike të pemëve dhe stolitë e tmerrshme prej xhami.

Tani vendosim një fjongo të kuqe në të dyja anët përgjatë pirunit në majë të pemës, skajet e së cilës janë të lidhura me kurorën e korrikut, e cila tani varet lirshëm rreth gjysmës së pemës.

Pema tipike SS Yuletide ulet në qendër të gjoksit të familjes. Direkt pas është një pjatë dasme dhe në të dyja anët është një pjatë korrik.

Kurora e korrikut është bërë duke lidhur tufa me degëza të vogla pishe rreth një rrethi prej druri (rrathja e lodrave për fëmijë është ideale) dhe duke fiksuar katër qirinj të kuq mbi të.

Kur gruaja SS përgatit tryezën për kafen e pasdites të dielën e parë të korrikut, ajo e dekoron atë me degë të tjera pishe dhe ndez qirinjën e parë në kurorë të korrikut. Çdo të diel pasardhëse ndizet një qiri shtesë. Në këtë mënyrë dritat rriten ngadalë derisa të ketë një shpërthim drite në pemën e Yuletide në kohën e Solsticit Dimëror, duke portretizuar zjarret e Solsticit. Përndryshe, është gjithashtu zakon të ndizni katër qirinj të dielën e parë, pastaj të zvogëloni

Machine Translated by Google

numri nga një çdo javë. Kështu portretizohet viti i vjetër, që po vdes, i cili rilind në qirinjtë e shumtë në pemën e Yuletide, edhe kur qiriri i tij i fundit shuhet.

Pjekja

Tradicionalisht amvisa gjermane do të pjekë tre lloje të ndryshme ëmbëlsirash për Yuletide:

1. Tortë e
madhe, 2. Biskota me xhenxhefil dhe
bajame, 3. Biskota në formë.

Gruaja e shtëpisë duhet të ketë parasysh se pjekja e Juletit ka një domethënie të veçantë. Jo vetëm që duhet të shijojë mirë, por duhet t'i shtojë kuptimin festës. Kështu ëmbëlsirat dhe biskotat duhet, si Pema e Yuletide, kurora e korrikut dhe qirinjtë, të simbolizojnë ndryshimet e mëdha që ndodhin në Solsticin Dimëror. Dhe për këtë arsye një amvise e mirë SS duhet të krenohet që u përmbahet recetave dhe formave të vjetra dhe refuzon të gjitha mallrat e lira dhe të prodhuara nga fabrika amerikane.

Torta e madhe e servirur me një qiri në mes dhe torta e madhe e sheshtë gjenden edhe sot në çdo shtëpi. Ëmbëlsira dhe biskotat me xhenxhefil, të cilat kanë shije kaq të këndshme të bëra me mjaltë dhe shurup dhe që mbushin të gjithë shtëpinë me aromën e tyre të shijshme, duhet të priten në zemra, yje dhe rrota.

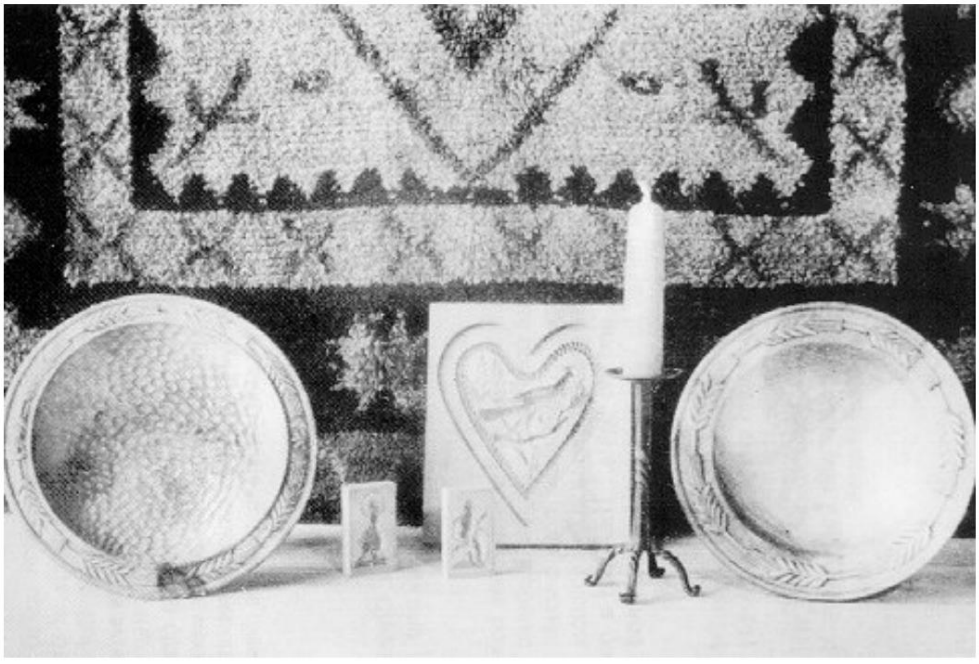

Tregohen dy Pjata Jul prej druri të gdhendura me motive gruri. Mbi to mund të gjenden shumë gdhendje të ndryshme, duke përfshirë Runik, megjithëse motivet e grurit janë ndër më të zakonshmet. Tregohen gjithashtu tre kallëpe druri, një i madh dhe dy i vogël, që përdoren për të dhënë formë biskotash.

Machine Translated by Google

Përfundimisht, çdo familje SS duhet të ketë një grup të plotë prerësesh druri për biskotat e bajames.

Format e preferuara janë:

1. Gjeli, kumtues i ditës; 2. Derri, një ushqim tradicional i Juletit; 3. Kalorësi, Wotan mbi kalin e tij; 4. Gjuetari, Wotan; 5. Spinner, Lady Holle ose Frigga; 6. Pema e Jetës; 7. Çifti Njerëzor.

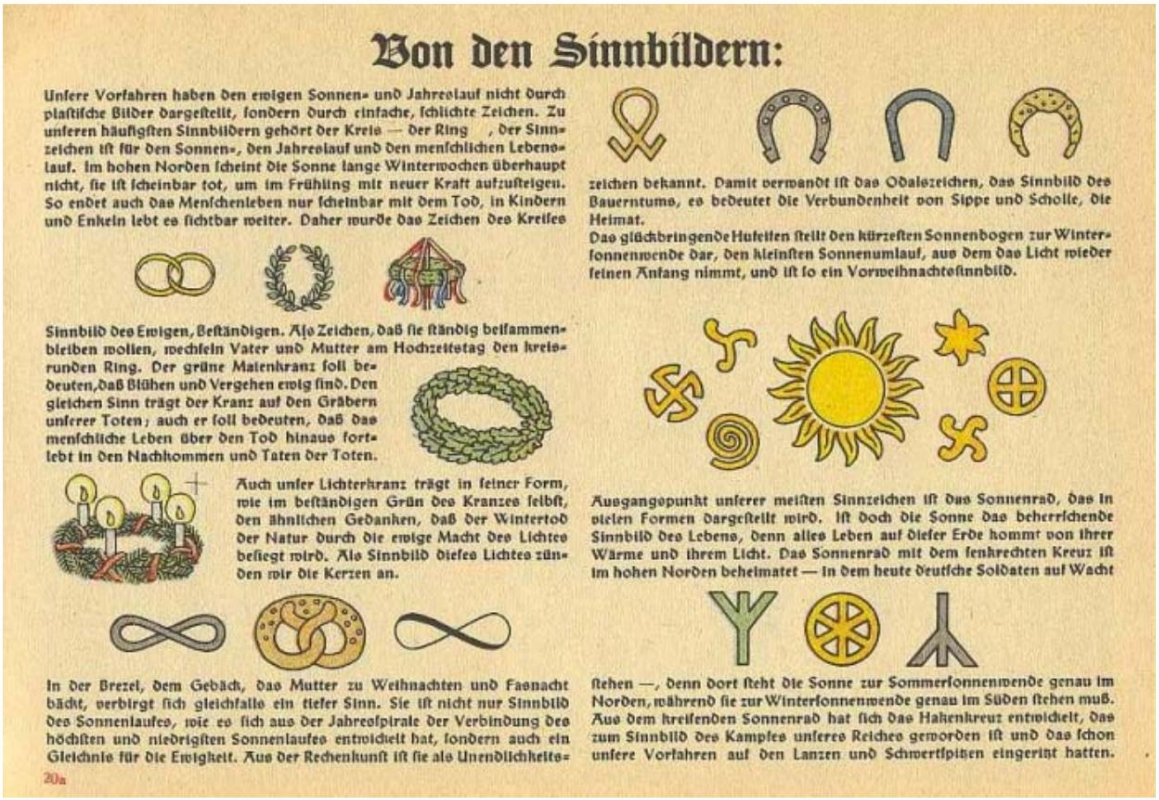

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises

Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Also Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahresspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeits-

zeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.
Das glückbringende Hufeisen stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Winterssonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht

stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Biskotat e formuara me dorë duhet të bëhen edhe në formën e Letrave Runike. Ky veprim nuk është i vështirë nëse brumi rrotullohet fillimisht në një spageti të trashë të gjatë. Shkronja të tilla Runike si Svastika, Runa Odal në të gjitha format e saj të ndryshme, gjevrek, Spiralja e Diellit dhe patkua mund të formohen lehtësisht. Kështu mundet edhe Rrota e Diellit me katër, gjashtë dhe tetë fole.

Këto biskota duhet të përdoren për të dekoruar kurorën e korrikut, pemën e festave dhe tryezën e festës së çdo familjeje SS.

Machine Translated by Google

Këngë dhe tregime të Yuletide

Koha e korrikut është veçanërisht një kohë për fëmijët. Prindërit nuk mund të bëjnë aq sa duhet për të ndriçuar këto ditë të mërzitshme dhe netë të gjata.

Vetëm mendoni për këtë: Nga vijnë ndjenjat tona të rrënjosura thellë për Yuletide?

Kryesisht janë kujtime nga ditët tona të fëmijërisë. Përshtypjet e para zgjasin më shumë dhe lënë vetëdijen më të thellë të këtyre festimeve. Të gjitha festat e mëvonshme kanë kuptim vetëm nëse zgjohet ky kuptim fillestar.

Për shkak se në Gjermani çdo brez u ka përcjellë fëmijëve të tyre traditat e vjetra, tani kemi festën gjermane, të cilën e kanë zili të gjitha kombet e tjera.

Ne duhet të sigurojmë që këto tradita të vjetra të përcillen në një mënyrë të vërtetë dhe të pandryshuar, në mënyrë që ato të zgjojnë tek fëmijët tanë një ndjenjë të fortë për atdheun dhe popullin e tyre, e cila do t'u sigurojë atyre një ndjenjë sigurie në këtë moderne dhe stresuese. botë.

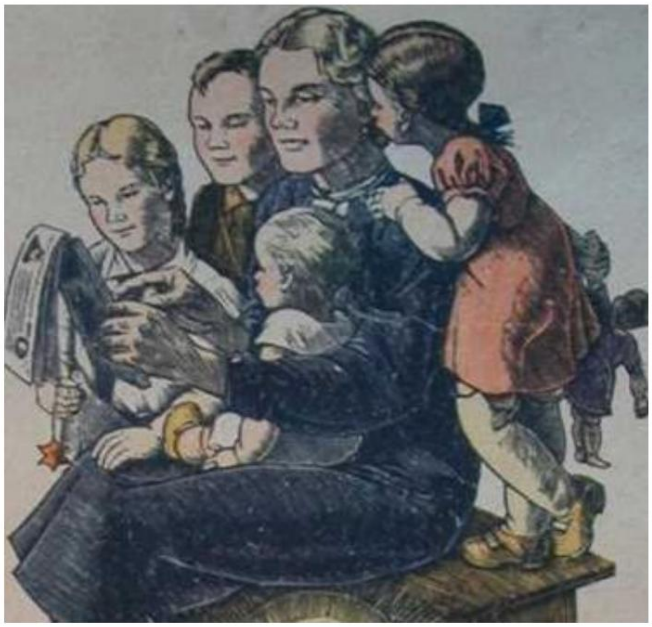

Në festë, fëmijët duhet të këndojnë këngët tona të vjetra të festës. Kështu nënat duhet t'i njohin vetë këngët dhe t'i mësojnë ato me gjithë zemër dhe shpirt. Një mbrëmje në shkollën lokale do t'i ndihmojë të gjithë ata prindër që nuk u mësuan siç duhet si fëmijë që ta bëjnë atë siç duhet.

Këngët tona më të mira të Yuletide janë:

1. Lart në erëra, 2. O Pemë
Juletide, Sa të Gjelbërta janë Degët e Tua, 3. Nata e Shenjtë e
mbushur me Yje.

Machine Translated by Google

Sezoni i Yuletide është një kohë si asnjë tjetër për të treguar histori. Bërthama e përrallave tona është mijëravjeçare. Nëse jeni në gjendje të kuptoni kuptimin më të thellë të ngjarjeve në Solsticin Dimëror, jo vetëm që do t'i bëni fëmijët tuaj të lumtur me këto histori, por do të rrisni njohuritë tuaja për Yuletide dhe për trashëgiminë tuaj racore.

Çdo të diel të korrikut është zakon të tregohet një histori që flet për Solsticin dhe vitin e ardhshëm:

1. Të dielën e 1 korrikut, Kësulëkuqja: Fëmija me kapak të kuq (Dielli) shkon në pyllin e errët për të vizituar nënën e vjetër (Nënën e Tokës) dhe gëlltitet nga një përbindësh; gjahtari i ri i sjell fëmijës lirinë dhe bashkë me të rilindjen e vitit.

2. Të dielën e 2 korrikut, Borëbardha: Fëmija princëror shkon në pyll të thellë, arrin mbretëria e Gnomeve (Toka Nënë) dhe vritet nga e keqja (njerka); fëmija fle në një mal në një arkivol qelqi (dimri i akullit), por lirohet dhe sillet në shtëpi nga një hero i ri.

3. Të dielën e 3 korrikut, Maiden Marlene: Princesha me flokë të artë (Dielli) është i burgosur në një kullë (vdekja e Diellit) dhe bota bëhet shterpë dhe e zbrazët; princi përpiqet ta lirojë por e pengon e keqja (nusja e keqe), derisa të vijë koha dhe ai e njeh nusen e duhur dhe e sjell në shtëpi.

4. Të dielën e 4 korrikut, Bukuroshja e Fjetur: Princesha arrin në kullën e gruas së vjetër rrotulluese dhe bie në një gjumë të thellë; bota bëhet shterpë dhe e zbrazët derisa vjen një princ i ri dhe ecën nëpër gardhe trëndafili sepse koha është pjekur (Solstici i Dimrit); ai zgjon vajzën e fjetur me një puthje, bota zgjohet dhe rrezaton në dritë të re.

Shih gjithashtu Sagën e vjetër të Sigurdit dhe Brünnhilde në tregimin *Waberlohe* (ose 'Zjarri Magjik').

Dita e Wotan-it dhe *Korrik-Teller*

Festa e vjetër e Wotan festohet në ditën e 6 korrikut.Në kohët e lashta, Zoti i të parëve tanë udhëtonte nëpër ajër, vizitonte njerëzit e tij, ishte miqësor me ta dhe u la dhurata të vogla. Ai njoftoi fillimin e sezonit të Solsticit Dimëror dhe ardhjen e Vitit të Ri.

Kisha e krishterë nuk mundi t'i shtypte këto vizita vjetore të këtij udhëheqësi mjekërbardhë e me një sy të Shpirtrave të Mirë. Kështu ata vendosën një nga shenjtorët e saj të supozuar, Shën Nikolaus, në vend të Wotan. Por në shumë zona të Gjermanisë, historia e *Schimmelreiter* (ose 'Kalorësi i Kalit të Bardhë'), i njohur gjithashtu si Hruodprecht (ose Ruprecht, që do të thotë 'Shkëlqen me lavdi') ose Wotan ose thjesht At Yuletide mbeti.

Familjet SS duhet të mblidhen së bashku dhe ta bëjnë vizitën e At Yuletide një ngjarje të paharrueshme për fëmijët e tyre, të cilët me siguri do t'i falënderojnë për këtë në vitet në vijim. Por aty ku nuk mund të organizohet një vizitë e vërtetë, të gjithë anëtarët e familjes duhet të vendosin pjatat e tyre të korrikut në pragun e dritares,

Machine Translated by Google

ku do të gjenden në mëngjes të mbushura me mollë, arra dhe biskota të formuara me dorë, lajmëtarët e parë të festës së ardhshme.

Çdo anëtar i familjes duhet të ketë pjatën e tij/saj Jul. Kur lind një fëmijë, ai duhet të dorëzohet me një pjatë korriku në ceremoninë e dhënies së emrit. Duhet të jetë një pjatë kallaji e vjetër, druri ose qeramike e zbukuruar me Pemën e Jetës dhe me germa. Duke qenë se kjo pjatë përdoret gjatë gjithë jetës, ajo duhet të jetë e bukur, por jo shumë e madhe. Përdoret në ditëlindje për qirinjtë; në ditën e Wotan, Ditën e Yuletide dhe ditën e Vitit të Ri për trajton; të dielën e Pashkëve për vezët; në festën e të korrave për mollët; në ceremoninë e dasmës për bukën dhe kripën; dhe në ceremoninë e varrimit për Dritën e Jetës, e cila duhet të shuhet mbi të.

Prodhuar nga firma e porcelanit SS e Porzellan-Manufaktur Allach-München për Yuletide 1941 dhe e disponueshme për blerje publike, *Jul-Teller,* ose 'Jul Plate', e paraqitur këtu ka një kufi të gjelbër me motive simbolike Tree 0f Life në buzën e poshtme. Qendra e Pllakës është zbukuruar me *Schneeglöckchen,* ose 'pikat e borës'.

Machine Translated by Google

Pjata Allach Jul e vitit 1943 është zbukuruar me një dizajn të thjeshtë të *Krokusse,* ose 'crocuses', që mbijnë përmes borës së dimrit.

Prodhuar nga Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, ky *Jul-Teller* i vitit 1940 përshkruan familjen, pemën me gjelbërim të përhershëm dhe zjarrin nga mali, dhe *Sonnenrad,* ose 'Svastika e rrotave të diellit'.

Machine Translated by Google

Brenda kufirit të borës, krokozave dhe diellit në rritje, pllaka Allach Jul e vitit 1944 mban një mbishkrim nga poeti dhe dramaturgu i shekullit të 19- të CF Hebbel:

Und von allen Sternen Nieder

Strömt ein wunderbarer Segen,

Dass die müden Kräfte wieder

Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen

Tritt der Herr so weit er kann, Und

die Fäden die zerissen, Knüpft

er alle wieder an.

Dhe poshtë nga të gjithë yjet

Rrjedh një bekim i lavdishëm,

Kështu që forca e lodhur

Mund të ndjehet edhe një herë i rifreskuar,

Dhe nga errësira

Njeriu do të ecë aq larg sa të mundet,
Dhe fijet që u thyen

Do të korrigjohen të gjitha përsëri.

Machine Translated by Google

Pjata speciale nga fabrika Allach, të bëra prej porcelani të bardhë dhe me simbole nacionalsocialiste në reliev, u shpërndanë si dhurata personale nga Reichsführer-SS.

Në qendër të Pllakës 1943 është një Shqiponjë e ngritur që kap një shpatë dhe një grumbull gjethe lisi. Në kufi janë fjalët e famshme nga letra e Friedrich der Größe drejtuar d'Argens në 1758:

Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!

Ne do të godasim rreth nesh për aq kohë sa të duhet derisa armiku ynë i mallkuar t'i nënshtrohet paqes!

Machine Translated by Google

Imazhi qendror i Pllakës 1944 është një Kryq i madh i Nënës i rrethuar nga një unazë prej gjashtë kryqësh hekuri dhe gjashtë gjethe lisi. Mbishkrimi rreth pjatës thotë: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* 'Fitorja është e jona nëpërmjet nënës dhe heroit'.

Machine Translated by Google

Jul-Teller i vitit 1940 tregon Shpatën e Fitores në qendër, me gjashtë Svastika Sunwheel, gjashtë Zemra dhe dymbëdhjetë Runa Hagal në kufi.

Pllaka e korrikut 1942 tregon Svastikën e rrotës së diellit me pishtar në qendër, të rrethuar nga katër Zemra dhe gjashtë Runa Hagal, së bashku me fjalët *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* "Vetëm nga sakrifica Rajhu do të ngrihet lart".

Machine Translated by Google

Sunwheel Swastika dhe Man Rune dominojnë *Jul-Teller 1941.* Rreth kufirit janë gjashtë rrota dielli më të vogla, gjashtë zemra dhe dymbëdhjetë runa Hagal.

Jul-Teller i vitit 1944 nga Divizioni Waffen-SS *Langemarck* është gdhendur në dru dhe mban një Svastikë qendrore të rrotave diellore me tre kuaj.

Machine Translated by Google

Pema e Yuletide

Pasi burrat SS kanë qëndruar pranë zjarreve malore gjatë Solsticit Dimëror dhe kanë dëgjuar fjalët e soditjes dhe paralajmërimit, ata sjellin në shtëpi një nga pemët e vogla që e kanë parë zjarrin.

E vërteta vendoset në qendrën e rrotës së korrikut dhe zbukurohet me dritat e Yuletide. Dhe kështu Pema e Jetës me gjelbërim të përhershëm qëndron në dhomën e ndenjes, duke treguar për vdekjen e dimrit të errët dhe rilindjen shkëlqyese të kohës së ardhshme.

Solstici dimëror në shtëpinë e njeriut SS

Duhet të kemi parasysh kuptimin e Pemës së Yuletide, edhe nëse duhet ta blejmë në tregun e qytetit. Duhet të jetë një pemë e bukur e hollë, degët e gjera të së cilës duhet të përhapin solemnitet dhe festë në dhomë. Duhet të qëndrojë në cepin korrik dhe SS të shtëpisë. Duhet të dekorohet me kujdesin më të madh.

Mos i filloni përgatitjet në minutën e fundit të mundshme dhe më pas nxitoni për të blerë çdo mbeturinë që dyqani më i afërt ka për të ofruar. Çfarë kuptimi të mundshëm mund të ketë në xhingël, flokët e engjëjve, stolitë e qelqit, xhingël dhe marrëzi të tjera të tilla në Pemën Yuletide të familjes SS?

Rrota e korrikut, e cila mbështeti Kurorën e korrikut, tani mban pemën e Yuletide. Nuk duhet të ketë asgjë në majë të pemës; kurora e degëve duhet të mbetet e zhveshur. Dekorimet më të mira janë qirinjtë e ndezur.

Përveç kësaj, shumë mollë të kuqe duhet të varen në pemë me tela të hollë. Molla është një simbol i jetës së ardhshme, dhe e kuqja është ngjyra e Diellit. Simbole të tjera me një kuptim të ngjashëm janë arrat e lyera me ngjyrë ari dhe argjendi. Dhe sigurisht biskota të pjekura në shtëpi, në formë dore me to

Machine Translated by Google

kuptime të ndryshme duhet të varen në pemë, së bashku me një derr marzipan që simbolizon korrikun
Derri.

Gjatë mbrëmjeve të gjata të korrikut, babai duhet të presë stolitë prej druri në të gjitha format e ndryshme të rrotës së korrikut dhe svastikës, për të përfunduar dekorimin e pemës. Por përshtypja kryesore duhet të vijë gjithmonë nga vetë Pema e Yuletide dhe jo nga dekorimet.

Festa e Yuletide

Ne festojmë festën e festës në mbrëmje, jo në mëngjes. Juletide është festa e dritës së porsalindur dhe e jetës përtëritëse. Prandaj është festa e përkujtimit të lindjes së fëmijës, e falënderimit ndaj nënës, e urimeve të mira për rritjen e mbarë popullit. Arsyeja e dhënies së dhuratave në Yuletide është të tregojmë respekt për anëtarët e tjerë të Folk-ut tonë për rolin që ata luajnë në ekzistencën e tij të vazhdueshme.

Në Gjermani, festa është një festë si për familjen më të afërt ashtu edhe për atë më të gjerë, që tenton të përjashtojë të huajt, por për të cilën një djalë i humbur prej kohësh ose ai që jeton larg është gjithmonë i mirëpritur të kthehet.

Dhuratat, të cilat janë të vlefshme vetëm për aq sa i ka punuar dhuruesi, i vendos nën pemë fshehurazi babai. Kur gjithçka është gati, familja mblidhet në dhomën ngjitur për darkën. Tavolina duhet të jetë festive dhe e shtruar
me kujdes. Ky është fillimi i festës së Yuletide.

Vakti duhet të jetë i konsiderueshëm, me një pjatë kryesore me krap, patë, derr ose lepur. Këto kafshë janë ngrënë në vaktin e Yuletide tradicionalisht dhe nuk duhet të zëvendësohen kurrë me ushqime të tjera.

Jo vetëm dhuratat por e gjithë festa duhet të jetë plot surpriza për të gjithë anëtarët e familjes. Babai ndez qirinjën në *Jul-Leuchter,* ose 'Shandani prej balte', nga i cili qirinjtë e pemëve marrin dritën e tyre. Në pemë duhet të jenë 13 (që përfaqësojnë 12 muaj plus rinovimin e 13-të) ose 27 (tre javë hënore secila me nëntë ditë) qirinj. Tre qirinj ngjitur duhet të mbeten pa ndezur. Ai më pas thërret gruan, fëmijët dhe çdo anëtar tjetër të familjes në dhomë duke përdorur një zile të vogël.

Ndërsa ata e admirojnë pemën, ai ndez tre qirinjtë e fundit dhe thotë:

> *Kjo dritë duhet të digjet për paraardhësit tanë që janë me ne sonte. Kjo dritë duhet të digjet për shokët e mi të vdekur nga Lufta. Kjo dritë duhet të digjet për miliona vëllezërit tanë gjermanë në mbarë botën, të cilët të gjithë festojnë festën e festës së festës me ne sonte.*

Pas kësaj, të gjithë duhet të këndojnë këngën 'O pema e festave, sa të gjelbra janë degët e tua', pa të cilën nuk mund të imagjinohet festa e festës dhe të hapen dhuratat. Mbrëmja duhet të jetë e qetë dhe e sinqertë. Në kohën e caktuar, familja do të dëgjojë fjalimin e festës së festave të Zëvendës Fyhrer-it, duke ndier nëpërmjet saj një lidhje që shtrihet për të përfshirë të gjithë popullin e

Machine Translated by Google

vëllezër gjermanë. Gjatë mbrëmjes duhet të shfaqen fotografitë e familjes, të tregohen histori të vjetra familjare dhe të shkëmbehen rezultatet e kërkimit mbi historinë familjare.

Nata e Vitit të Ri dhe *Jul-Leuchter*

Mbrëmja e Juletit pasohet nga Dymbëdhjetë Ditët e Shenjta, ditë feste të rëndësishme për paraardhësit tanë gjatë të cilave askush nuk punoi. Thuhej se Wotan dhe ushtria e tij e të vdekurve kalëronin në ajër; dhe Frigga, ose Zonja Holle, udhëhoqi Ushtrinë e të Palindurve mbi kokat e Folk-ut.

Duhet t'i ndezim sa më shpesh qirinjtë në pemë gjatë këtyre ditëve. Gjatë natës së ndërrimit të viteve festimet arrijnë një tjetër kulm. Ngjarjet e Yuletide përsëriten dhe ne përsëri i themi lamtumirë të vjetrit dhe shikojmë me shpresë në të ardhmen.

Mbrëmja e fundit e vitit është një kohë shumë e lumtur. Fëmijët kanë blerë fishekzjarre të vogla dhe argëtohen vetë. Nëna merr lugën për derdhjen e plumbit, e cila duhet të përdoret vetëm për këtë qëllim. Plumbi shkrihet në lugë dhe hidhet në një enë me ujë të ftohtë. Shifrat dhe format që rezultojnë parashikojnë të ardhmen. Kartolina u dërgohen të afërmve të largët. Punch mbush shtëpinë me aromën e saj dhe vakti i mbrëmjes është po aq madhështor sa ai në Yuletide.

Jul -*Leuchter,* i paraqitur nga Reichsführer-SS Himmler te Njeriu SS, është simboli më i rëndësishëm i përdorur gjatë gjithë vitit për të shënuar festimet dhe përkujtimet. Zemra e saj e prerë përfaqëson vatrën dhe shtëpinë, dhe paqen e Runës Hagal përmes fitores.

Machine Translated by Google

Në mesnatë, kur qirinjtë në pemën e Yuletide janë djegur, Njeriu SS do të vendosë *Jul-Leuchter* në tryezë. Shandani me qiriun e tij njëvjeçar është ndezur në çdo festë familjare vitin e kaluar. Qiri i tij është djegur dhe duhet të marrë një të ri sonte.

Ashtu si paraardhësit tanë nuk e lanë kurrë zjarrin e vatrës së shenjtë të gatimit të shuhej, ashtu edhe *Jul-Leuchter*- i ynë duhet të ketë gjithmonë një dritë. Kështu ai bëhet një simbol i dritës së diellit që nuk vdes kurrë. Të gjithë bëhen shumë të zhytur në mendime kur qiriri i vjetër më në fund digjet dhe i riu vendoset në vendin e tij.

Personeli i SS-së merr Shandanët dhe Citimin e enës prej balte të korrikut

Machine Translated by Google

Ceremonia e prezantimit *të Jul-Leuchter* në Flanders

Shandanët me famë botërore Jul enë balte që prodhohen në fabrikën Allach

Machine Translated by Google

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, saubereren Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

Citimi Jul -*Leuchter* për 1938

Machine Translated by Google

Fjalët e Citimit janë si më poshtë:

Unë ju jap këtë shandan prej balte të korrikut. Ajo është e modës në stilin tradicional të popullit tonë.

Drita e tij do të digjet gjatë natës së Vitit të Ri, që për ne bie në natën e 31 dhjetorit deri më 1 janar.

Qiri i vogël do të digjet si simbol i vitit të fundit në orët e fundit të tij.

Qiri i madh do të ndizet në momentin e parë të Vitit të Ri.

Ka një urtësi të thellë në këtë zakon.

Le të shikojë çdo burrë SS që drita e vogël fiket me një zemër të pastër dhe të ndezë dritën e re të vitit të ri me energji të përtërirë.

Kjo është ajo që uroj për ju dhe të afërmit tuaj sot dhe për të gjithë të ardhmen.

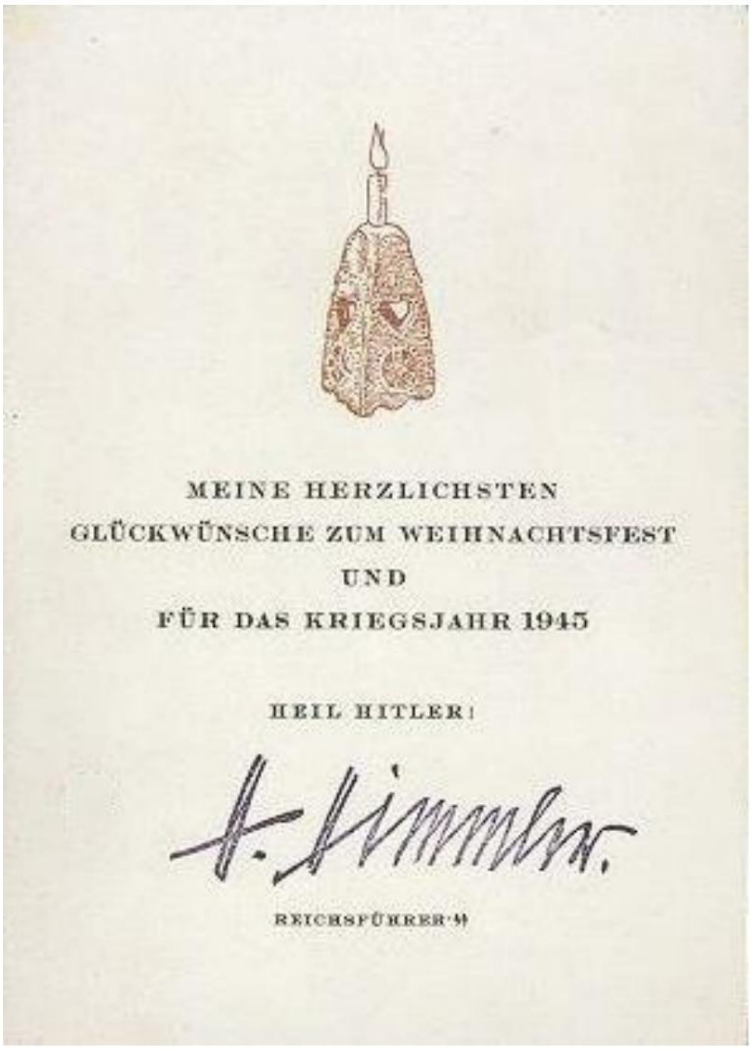

Ky imazh tregon një kartë Yuletide të printuar në emër të Reichsführer-SS Himmler. Vini re *Jul-Leuchter* e përdorur për të dekoruar këtë kartolinë të thjeshtë, e cila thotë: "Urimet e mia të përzemërta për Juletide dhe për vitin e luftës 1945".

Machine Translated by Google

Festimi i Pashkëve

Emri *Ostern,* ose 'Pashkë', është me origjinë gjermanike. Ajo tregon se Dielli lind pikërisht në *Ost,* ose 'Lindje'. Me ardhjen e Pashkëve, lufta mes dimrit dhe verës vendoset në favor të verës së ardhshme, sepse kur të vijë Pashkët, Ekuinoksi tashmë ka kaluar.

Pashka është një festë e lëvizshme, pasi përcaktohet jo vetëm nga Dielli, por edhe nga Hëna. E diela e Pashkëve është e diela e parë pas Hënës së plotë që pason ekuinoksin pranveror.

Kisha e krishterë zgjodhi këtë festë të lashtë gjermanike të rizgjimit dhe ringjalljes për kremtimin e saj të ringjalljes së Krishtit. Pashka është festa e Pranverës fitimtare gjatë së cilës ligji i jetës së përjetshme të Natyrës është i dukshëm në mijëra sytha dhe fara që rriten rreth nesh. Këto ditë të Pashkëve njeriu gjerman i feston duke mbledhur rreth zjarrit të Pashkëve, pemën e jetës në shtëpi, macet e shelgut, vezët e Pashkëve dhe vaktin festiv.
Për shkak se ai e sheh shpalljen e Zotit në ligjet e Natyrës, të gjitha këto simbole janë shenja të afërsisë së tij me Zotin.

Pashka është një kohë festive që zgjat shumë ditë. Sot ne normalisht i fillojmë festimet të Dielën e Gjelbër (E Diela e Palmave), ku e diela e Pashkëve është dita më e madhe e festës. Nëse kjo festë do të ketë kuptim për ne, duhet të kalojmë sa më shumë kohë me familjen dhe të fillojmë përgatitjet herët.

Pema e Pashkëve

Të Dielën e Gjelbër fëmijët shkojnë në pyll dhe presin dru elastik fleksibël nga shelgu, thupër dhe lajthia që qajnë, të cilat do të lidhen në një kurorë.

Kurora duhet të varet në degën e rrotës së korrikut të vendosur në cepin SS të shtëpisë. Të enjten e Madhe kurora duhet të zbukurohet me mace shelgu dhe lajthi, dhe të dielën e Pashkëve duhet të shtohen vezët e Pashkëve.

Vezët e Pashkëve

Të gjithë e dinë se lepurushi i Pashkëve i bën vezët e Pashkëve. Për të nderuar këtë histori, lepurushi shfaqet në tryezë me biskota bajamesh dhe në folenë e Pashkëve me çokollatë. Foleja e Pashkëve e çdo anëtari të familjes është pjata e tij ose e saj Jul, e cila është e mbushur me myshk ose pambuk dhe e fshehur në shtëpi ose oborr një natë para Pashkëve. Përmbajtja kryesore e folesë janë vezët e Pashkëve. Ato nuk duhet të zëvendësohen me ëmbëlsirat, por duhet të jenë vezë të vërteta, të gjalla. Veza mbyll më qartë forcën e jetës së re të zgjimit. Prandaj të gjithë hanë vezë në këtë festë të ringjalljes.

Për të treguar se këto vezë kanë një kuptim të veçantë, ato ngjyrosen dhe lyhen. Ka shumë mënyra për të arritur këtë ngjyrosje. Shpesh vezët ngjyrosen kafe nga zierja e lëkurave të qepëve dhe

Machine Translated by Google

duke i lënë vezët të zhyten në këtë pije. Nëse blini ngjyra ushqimore me ngjyrë, mund të bëni guaska të kuqe, të verdha, blu ose jeshile.

Me një tretësirë prej 10 për qind acid klorhidrik, vezët e ngjyrosura tani mund të mbishkruhen me moto, shkronja runike, kufij dhe vizatime. Vargjet mbi vezët duhet të drejtohen drejt gjetësit të vezës dhe duhet ta bëjnë atë të qeshë, sa më fort aq më mirë. Fëmijët mund të ndihmojnë me lyerjen e vezëve, por nuk duhet ta bëjnë gdhendjen për shkak të rrezikut të dukshëm që pikat e acidit t'u futen në sy.

Vezët e përdorura në pjekjen e Pashkëve duhet të dekorohen si dhe vezët që do të fshihen. Ato vezë tani janë vetëm lëvozhga të zbrazëta, të cilat, pas gdhendjes, mund të varen veçmas ose me zinxhirë në Kurorën e Pashkëve.

Gjysmë lëvozhgat e ngjyrosura të vezëve që hahen duhet të ngjiten me kokë poshtë në skajet e maceve në kurorë. Bunnies me çokollatë duhet të dekorojnë bazën e rrotës së korrikut derisa të hahen me radhë.

Ecja e Pashkëve

Është bërë zakon i vlefshëm që e gjithë familja të shkojë shëtitje ditën e parë të Pashkëve. Edhe moti i keq nuk mund ta ndalë shëtitjen e mëngjesit të dielën e Pashkëve. Babai nuk duhet të harrojë se duhet të marrë rolin e lepurushit të Pashkëve në mënyrë që fëmijët të gjejnë pyllin plot me vezë të Pashkëve dhe lepurushë (imagjinarë). Çdo vit fëmijët zgjohen nga efektet e letargjisë dimërore përmes kësaj përvoje të veçantë.

Babai duhet të sigurohet për të qeshurën dhe lumturinë e fëmijëve duke u treguar atyre përrallat e vjetra: atë të të verbërit që qëlloi një lepur, të çalit që e kapi dhe lakuriqit që e futi në xhep; si Dielli kërcen tri herë në Pashkë kur dëgjon të qeshura; dhe tregime për *Münchhausen, Eulenspiegel* dhe Bomberg të guximshëm . Të gjitha këto përralla i bëjnë njerëzit të qeshin me marrëzitë e tyre.

Një gllënjkë uji nga një përrua e vogël në dru duhet të shijojë veçanërisht të dielën e Pashkëve.
Dhe kur të ktheheni në shtëpi, dreka duhet të përbëhet nga supë e bërë nga lëpjetë, perime të freskëta dhe vezë të fërguara.

Zjarret e Pashkëve

Zjarret e Pashkëve që ndizen në të gjithë Bashkësinë tonë Popullore janë zjarre gëzimi në lindjen fitimtare të Pranverës. Prandaj ata tregojnë tashmë kah zjarret e Natës së Mesmeve.

Nëse njeriu SS nuk mund të marrë pjesë në një nga festimet rreth zjarreve të atdheut të tij, ai duhet të ndezë shandanin e dheut të korrikut nën pemën e Pashkëve në cepin SS të tij.

Machine Translated by Google

shtëpi dhe meditoni kuptimin e këtyre zjarreve për paraardhësit e tij dhe kuptimin e Pashkëve për të dhe familjen e tij. Me fjalët e këngës së vjetër popullore gjermane:

Pranvera ka ardhur të na përshëndesë, era e jugut fryn e
butë, Të gjitha livadhet lulëzojnë me lule të kuqe e blu.
Jashtë, mali kafe thur një fustan të bukur për vete dhe i fton të gjithë
në kërcimin e majit.
Zogjtë e pyllit këndojnë këngët që dëshironi,
Pra ejani në vallen e lumtur, udhëtimi ia vlen.
Nën blirin e blertë shkëlqejnë fustanet e bardha, Të
gjitha hallet e dimrit kanë mbaruar për ne fëmijët.

Kjo foto tregon një *Osterfeuerräder,* ose 'Rrota e zjarrit të Pashkëve', e bërë në fshatin Lügde jashtë Bad Pyrmont, dhe e gdhendur me një proverb: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* ose 'Askush mund të parashikojë se nga do të fillojmë. Vetëm Zoti do të na udhëheqë në fatin tonë, 1934'.

Tradita e Rrotës së Zjarrit të Pashkëve ka jetuar ndër shekuj. Një rrotë e madhe prej druri sillet në majë të një mali ose shkëmbi dhe mbushet me kashtë. Kashta vihet dhe më pas Rrota rrokulliset poshtë malit ose shkëmbit, duke theksuar gëzimin tonë për lindjen e Pranverës.
Të gjithë në fshat marrin pjesë në këtë festë.

Machine Translated by Google

Rrota e zjarrit të Pashkëve merret përmes fshatit dhe më pas në majë të malit ose shkëmbit. Një element i ceremonisë së shenjtë mbizotëron gjatë gjithë procesit.

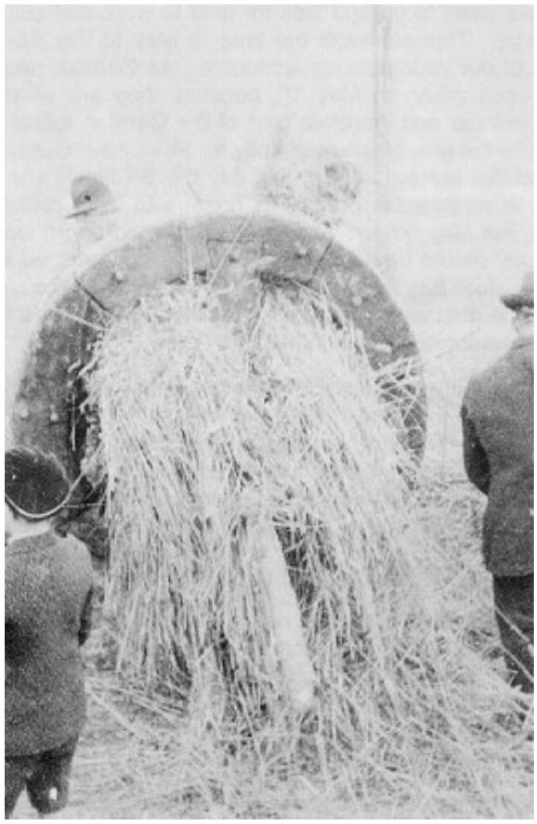

Rrota e zjarrit e Pashkëve është e mbushur me kashtë. Më pas, kashta vihet dhe Rrota rrokulliset poshtë malit.

Machine Translated by Google

Mbi timon në këtë foto mund të shihet motoja *Ein Volk, ein Reich, ein Führer.*

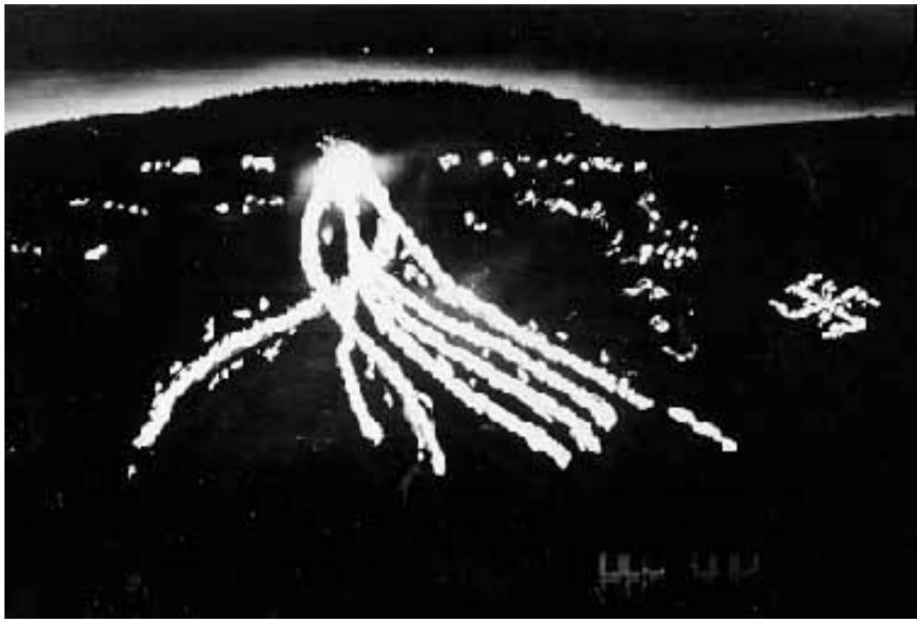

Në vitin 1934, mbajtësit e pishtarëve u organizuan për të formuar një Svastikë të madhe flakëruese në shpatet e Osterberg, ndërsa rrotat e zjarrit të Pashkëve vraponin poshtë kodrës.

Machine Translated by Google

Koha e majit

Në kohët e lashta maji ishte muaji i preferuar për dasma. Dhe pas dasmave të rinjtë shkonin dhe kërkonin tokë për të punuar e për të punuar. Me festimin e sotëm të fuqisë sonë të re dhe të fortë punëtore, ne jemi të lidhur me këtë traditë nga e kaluara.

Të gjithë gjermanët ndjejnë një lidhje me njëri-tjetrin më 1 maj, sepse ata janë të gjithë pjesë e fuqisë punëtore gjermane dhe për rrjedhojë pjesë e ekzistencës gjermane. Dita e parë e majit u bë festë e madhe e unitetit për të gjithë gjermanët që punojnë nga Revolucioni Nacional Socialist.

Në këtë ditë, familja SS duhet të kalojë sa më shumë kohë jashtë shtëpisë me kolegët e punës dhe shokët, ndërsa lulet dhe gjelbërimi duhet të zbukurojnë çdo shtëpi. Të gjithë duhet të dinë gjithashtu se dita e parë e majit lidhet me një festë tjetër maji, me emrin grek të Rrëshajëve. Por ndërsa dita e parë e majit festohet jashtë shtëpisë, Rrëshajët festohen brenda familjes.

Në këtë sezon, qendra e rrotës së korrikut duhet të mbështesë një pemë të vogël thupër jeshile, të zbukuruar me shirita shumëngjyrëshe: Pema e Jetës në maj. Çdo vajzë duhet të vishet me të bardha sikur të ishte mbretëresha e majit, figura qendrore e kërcimit të majit. Dhe së fundi, në mbrëmje, një pije e freskët freskon të gjithë ata që kanë marrë pjesë me gjithë zemër në festën më të madhe të Komunitetit Folklorik Gjerman gjatë këtij muaji të vjetër të martesës.

Solstici i Verës

Dielli tani ka arritur kthesën e tij më të gjatë në qiell. Në këtë ditë, drita e saj është më e fortë dhe më e qëndrueshme se në çdo ditë tjetër. Në veriun e largët, Dielli qëndron lart për 24 orë. Pas lindjes së saj në Yuletide, drita më në fund ka arritur kulmin e rritjes së saj.

Mesi i vitit për ne është simbol i mesit të jetës sonë, veprimeve tona të forta virile, unitetit në shtëpi dhe ekzistencës së popullit tonë.

Së bashku me organizata të tjera që marrin pjesë aktive në ndërtimin e Rajhut Gjerman, SS marshon drejt zjarreve të natës në kodra dhe male. Loja e Diellit është një shenjë e ciklit të përjetshëm të jetës, zjarri është zymtësia e shenjtë e forcës së Diellit që nuk shuhet kurrë, dhe fjalimet japin drejtim dhe inkurajim për betejat që vijnë.

Brenda shtëpisë së SS, fëmijët kanë mbledhur dru pishe dhe lulet e kuqe të lëpjetë, të cilat janë lidhur në një kurorë dhe janë ngjitur drejt mbi pemën e Julit. Kur zjarri të shuhet, babai do të kthehet në shtëpi, do të ndezë shandanin e baltës së Julit dhe qirinjtë mbi kurorë, do t'i zgjojë fëmijët dhe do t'u tregojë për festimet dhe fjalimet. Kjo praktikë duhet të zgjojë tek fëmijët dëshirën për të qenë pjesë e festimeve të sekreteve të Solsticit Veror.

Machine Translated by Google

Festa e të korrave

Gjatë vjeshtës ditët bëhen më të shkurtra dhe netët më të gjata, dhe viti i afrohet fundit. Toka i ka lënë bimët të rriten, Dielli ka pjekur frutat dhe tani hambarët dhe bodrumet janë mbushur me dhuratat e Tokës. Dimri i ashpër mund të vijë tani. Populli e shikon me mirënjohje Zotin e tyre që bën gjithçka të rritet, dhe e nderojnë atë përmes Festivalit të Korrjes.

Brenda shtëpisë së Njeriut SS, gjithçka do të përgatitet për festën e të korrave. Në qytete duhet theksuar sidomos lidhja me të korrat në ferma. Fëmijët duhet të shkojnë nëpër fusha për të mbledhur kashtë për kurorën e korrjes dhe jo ta blejnë atë, për të thelluar kuptimin e tyre për të korrat.

Në shtëpi, kashta do të lidhet në një kurorë korrjeje ose kurorë dhe do të varet nga pema e jetës në mes të rrotës së korrikut. Ajo do të zbukurohet me mollë të kuqe dhe fruta të tjera, dhe poshtë do të vendoset Pjata e korrikut ku mban bukë dhe kripë. Kjo ofron një mjedis të mirë për të dëgjuar fjalimin e falënderimit të Führer-it nga Bückeburg. Shumë gjermanë shkojnë në Bückeburg për të dëgjuar personalisht adresën.

Ritet e Vdekjes

Nebelung (nëntori) është muaji i të vdekurve. Viti tani po vdes, me gjethet e fundit që bien nga pemët. Kjo kohë është shumë e trishtuar dhe melankolike. Ne e kuptojmë rishtas se ndërsa ringjallja në Pashkë është pjesë e ciklit vjetor, po ashtu është edhe vdekja në vjeshtë. Jeta përmban edhe lindjen edhe vdekjen. Për shkak se jeta është e shenjtë për ne, lindja dhe vdekja janë të paprekshme.

Historikisht, ditët e përkujtimit bien në këtë muaj të Nebelung. Dita e 10 nëntorit 1914 ishte beteja e Langemarck, dita e 11 nëntorit 1918 ishte dita e armëpushimit të vdekjes dhe dita e 9 nëntorit 1923 ishte marshimi për në Feldherrnhalle. Çdo nëntor Führeri, dhe bashkë me të i gjithë kombi, kthehet në Feldherrnhalle për të përkujtuar dëshmorët tanë të vdekur.

Të gjithë duhet të vizitojnë varret e të ndjerëve gjatë këtij muaji, duke marrë me vete kurora me lule dhe drita jete. Njeriu SS, i cili ndihet veçanërisht i afërt me të larguarit, do të ndezë shandanin e tij prej balte të korrikut për nder të shokëve të tij të rënë dhe të vdekurve të familjes së tij në këto mbrëmje të gjata të errëta.

Nëse mblidhen më shumë anëtarë të familjes, duhet pirë një dolli për nder të të vdekurve. Kurora që është e destinuar për në varreza duhet të varet së pari në rrotën e korrikut për një ditë apo më shumë për të thelluar kuptimin dhe për ta lënë të bartë të gjitha përshëndetjet e veçanta të familjes për familjen.
paraardhësit.

Gjatë kësaj kohe, fotografitë e paraardhësve duhet të shfaqen në këndin SS, dhe biseda e përgjithshme duhet të jetë për jetët e tyre të mira dhe vdekjet e guximshme.

Machine Translated by Google

Gruaja SS kujton burrin e saj të rënë

Machine Translated by Google

Këndi i korrikut dhe SS

Fotografia më poshtë tregon këndin tipik SS dhe gjoksin e familjes, të mbushur me kujtime të dashura të familjes dhe SS. Në qendër të gjoksit është shandani i enës prej balte Jul me dy pjata korriku dhe në njërin skaj Libri Familjar. Prapa është një mur i mbështjellë me motive të bukura tradicionale.

Gjoksi është bërë me kërkesë të familjes dhe mund të mbulohet me shkronja Runike të gdhendura.

Shtëpia e një burri SS duhet të njihet nga këndi i saj SS, i cili është caktuar për festime të veçanta të familjes së tij. Në këtë cep duhen mbajtur të gjitha ato gjëra që na kujtojnë detyrat tona më të larta. Nga ky këndi i korrikut dhe SS një shkëlqim i lumtur dhe i fortë duhet të mbështjell shtëpinë dhe

Machine Translated by Google

të gjithë njerëzit që jetojnë në të. Në këtë cep duhen mbajtur të gjitha ato gjëra që forcojnë zërin e gjakut tonë dhe detyrimet ndaj tokës dhe popullit dhe gjithçka që tregon besimet tona.

Këndi duhet të dominohet nga gjoksi i familjes, i cili mban çdo trashëgimi familjare si dhe dekorimet e ndryshme të festave të përdorura gjatë gjithë vitit. Në fillim mund të përdoret një tavolinë e vogël, por përfundimisht çdo familje SS duhet të ketë gjoksin e saj.

Shandani prej balte Jul qëndron në gjoks gjatë gjithë vitit, i rrethuar nga Pjatat Jul, një për çdo anëtar të familjes, të cilat përdoren për të gjitha festimet vjetore të komunitetit, si dhe për ditëlindjet, dasmat dhe ditën e vdekjes. Ndonjëherë Pjatat e korrikut zëvendësohen nga rrota e korrikut, e cila përdoret për të mbajtur Pemën e Jetës dhe pesë Kurora të Vitit: nga një për Ardhjen, Pashkët, majin, Solsticin dhe Korrjen.

Muri pas gjoksit duhet të jetë i varur me një fotografi të Führer-it dhe një prej Reichsführer-SS, si dhe fotografitë e familjes, emrat e paraardhësve dhe kujtimet e kohërave të luftës. Runet e mëdha SS dhe Swastika duhet të jenë gjithashtu atje.

Këndi i korrikut dhe SS është masa e asaj se sa SS Burri dhe gruaja e tij marrin pjesë në doganat e SS.

Libri Familjar Çdo burri SS

duhet t'i kujtohet rreptësisht detyra e tij këtu, për të cilën djemtë dhe vajzat e tij do t'i kujtojnë edhe në të ardhmen: ai duhet t'u kërkojë prindërve dhe gjyshërve të tij që të shkruajnë menjëherë të gjitha kujtimet e tyre të fëmijërisë, së bashku me çdo kujtim tjetër që duhet t'u transmetohet brezave të ardhshëm.

Emrat dhe datat në pllakën e prejardhjes do të jenë të pakuptimta për ato breza nëse nuk shoqërohen me sa më shumë histori që detajojnë jetën, vështirësitë, festimet dhe mjediset në të cilat kanë jetuar të parët tanë. Kjo njohuri për linjën e gjakut familjar do t'i mbrojë brezat e ardhshëm kundër të porsapasurve dhe alpinistëve socialë.

Gjyshërit, të cilët shpeshherë kanë një kujtesë shumë të mirë për ngjarjet e fëmijërisë, janë të detyruar të regjistrojnë njohuritë dhe përvojat e tyre për stërnipërit e tyre. Njeriu SS duhet thjesht t'u afrohet atyre, të vendosë një fletore përpara tyre dhe të thotë: 'Tani shkruani si ishte dikur'. Çdo ngurrim normalisht zbehet shpejt, pasi të moshuarit në përgjithësi kënaqen të ndajnë kujtimet e tyre.

Kur gjyshërit kanë mbaruar së shkruari, tani është radha e prindërve të Njeriut SS. Dhe ai vetë gjithashtu duhet të fillojë të mbajë një shënim të përvojave të tij, veçanërisht ato të Luftës dhe të miqësisë dhe heroizmit të shokëve të tij SS.

Historitë e mbledhura në këtë mënyrë duhet t'i lexohen familjes në prag të festës. Kështu shpirti thelbësor familjar do të ruhet dhe forcohet.

Machine Translated by Google

Letrat tona Runike

Për 5000 vjet populli nordik ka përdorur Letrat Runike për të shprehur në mënyrë simbolike një dëshirë ose një mendim të shenjtë. Një nga simbolet më të vjetra është Svastika, e cila është shenja e ciklit të shenjtë të Diellit dhe që për këtë arsye mund të shihet si simbol i ideologjisë së Racës Nordike. Sot është simboli i Rajhut tonë të Tretë.

Çdo anëtar kualifikues i Korpusit të Oficerëve SS vesh Runat Sig, Gibor, Tyr, Fa dhe Hagal në *Totenkopfring e tij,* ose 'Unaza e kokës së vdekjes'.

Runet Man dhe Yr përdoren si shenja për lindjen dhe vdekjen përkatësisht, në njoftime, nekrologji dhe gurë varri. Runet Ing dhe Odal janë përkatësisht shenja për gjakun (dasmat) dhe tokën (në pronat familjare dhe fermat).

Unaza është një simbol i fesë së re SS. Pas vdekjes së mbajtësit, ajo do të mbahet në Kështjellën Wewelsburg të Himmler.

SS -*Totenkopfring* është prej argjendi, me shenja Runike mes gjetheve të lisit të gdhendura nga jashtë. Brenda është gdhendur emri i pronarit, data kur mori unazën dhe firma e Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

Citimi *SS-Totenkopfring* i dhënë SS-Hauptsturmführer Schmidt në 1934

Machine Translated by Google

Fjalët e Citimit janë si më poshtë:

Unë ju jap Unazën e kokës së vdekjes së SS.
Ajo synohet të jetë:

Një simbol i besnikërisë sonë ndaj Führer-it, i bindjes sonë të palëkundur ndaj eprorëve tanë dhe ndjenjës sonë të palëkundur të lidhjes dhe miqësisë.

Koka e Vdekjes është një kujtesë për të qenë gjithmonë gati për të rrezikuar jetën e vet për jetën e të gjithëve.

Runat përballë Kokës së Vdekjes janë simbole të shenjta të së shkuarës sonë, me të cilën ne jemi lidhur edhe një herë përmes filozofisë së nacionalsocializmit.

Të dy Runat Sig përfaqësojnë emrin e Schutzstaffel-it tonë.

Svastika dhe Runa Hagal synojnë të mbajnë para syve tanë besimin tonë të palëkundur në fitoren e filozofisë sonë.

Unaza është e rrethuar nga gjethet e lisit, gjethet e pemës së vjetër gjermane.

Kjo Unazë nuk mund të merret nëpërmjet blerjes dhe as të lejohet të bjerë në duar të paautorizuara.

Ai duhet t'i kthehet Reichsführer-SS pas shkarkimit nga SS ose pas vdekjes suaj.

Bërja e imitimeve dhe kopjeve është një vepër e dënueshme dhe është detyra juaj ta parandaloni atë.

Vishni këtë unazë me nder!

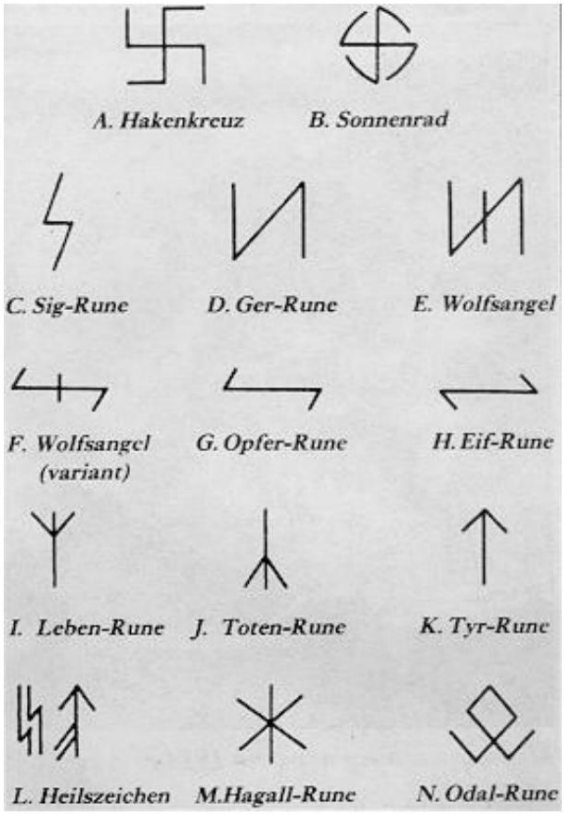

Disa nga Letrat Runike më të zakonshme

Machine Translated by Google

Të gjitha letrat Runike të mëposhtme duhet të përdoren me bollëk në pjekjen e festave dhe në dekorimin e vezëve dhe dhuratave të Pashkëve:

Runa Hagal: Gjithëpërfshirja Fjala
Hagal do të thotë 'breshër', si në gurët e breshrit, dhe është simbol i forcave të pakontrolluara dhe shkatërruese. Nëpërmjet shkatërrimit të armikut arrihet paqja.

Sig Rune: Dielli Fitimtar Dielli
premton forcë fituese. Dy Sig Runes në flamurin SS shprehin thënien e vjetër *Sig und Sal,* shpengimin që vjen nga fitorja e Diellit.

Gibor Rune: The Victorious Life
Rune Gibor është ndërtuar nga Runes Sig dhe Is. Is Rune është linja veri-jug e vitit dhe simbolizon jetën ose personalitetin.

Tyr Rune: Vetëflijim i nderuar Runa
Tyr simbolizon Perëndinë gjermanike të Luftës, Tyr (ose Ziu, ose Zeus). Kuptimi i saj është vetëflijimi për hir të nderit.

Fa (ose Fe) Rune: Riches
Fe është nga Feod gjermanik , ose 'kafshë ferme', që simbolizon pasurinë. Fa dhe Tyr Runes së bashku tregojnë vetëflijimin deri në vdekje, pavarësisht nga të mirat materiale ose të kësaj bote.

Man Rune: Lindja
Krahët e ngritur tregojnë lindjen e një krijese të gjallë.

Yr Rune: Vdekja
Krahët e drejtuar nga poshtë tregojnë vdekjen e një krijese të gjallë. Runet Man dhe Yr janë marrë nga foletë e Rrotës së Diellit.

Ing Rune: To Be Born
Fjala *Ing* përdoret në gjermanishten moderne si prapashtesë për qindra fjalë. Rune tregon lidhjen e dy bartësve të jetës dhe për këtë arsye përdoret në dasma.

Runa Odal (ose Alod): Familja
Runa Odal nënkupton gjithçka që lidhim me Atdheun, pasurinë e familjes, fermën familjare dhe tokën.

Machine Translated by Google

Festimi i Ditelindjes

Edhe pse nuk është një nga ditët e festave të mëdha të vitit, ditëlindja meriton të përmendet pasi është një festë e përvitshme për çdo anëtar të familjes. Si i tillë duhet të organizohet me kujdes nga e gjithë familja.

E zbukuruar me qirinj, Pjata Jul e fëmijës së ditëlindjes qëndron në gjoksin e familjes e rrethuar me dhurata të vogla, tortën dhe lulet e stinës. Duhet të ketë një sasi të vogël dheu në pjatën Jul, dhe Shandani prej balte Jul duhet të rrethohet nga qirinj të vegjël të barabartë në numër me moshën e fëmijës. Qirinjtë mund të vendosen gjithashtu në unazën e jashtme të Kurorës së korrikut. Përndryshe, mund të blini një unazë të bukur prej druri, të zbukuruar me shkronja Runike.

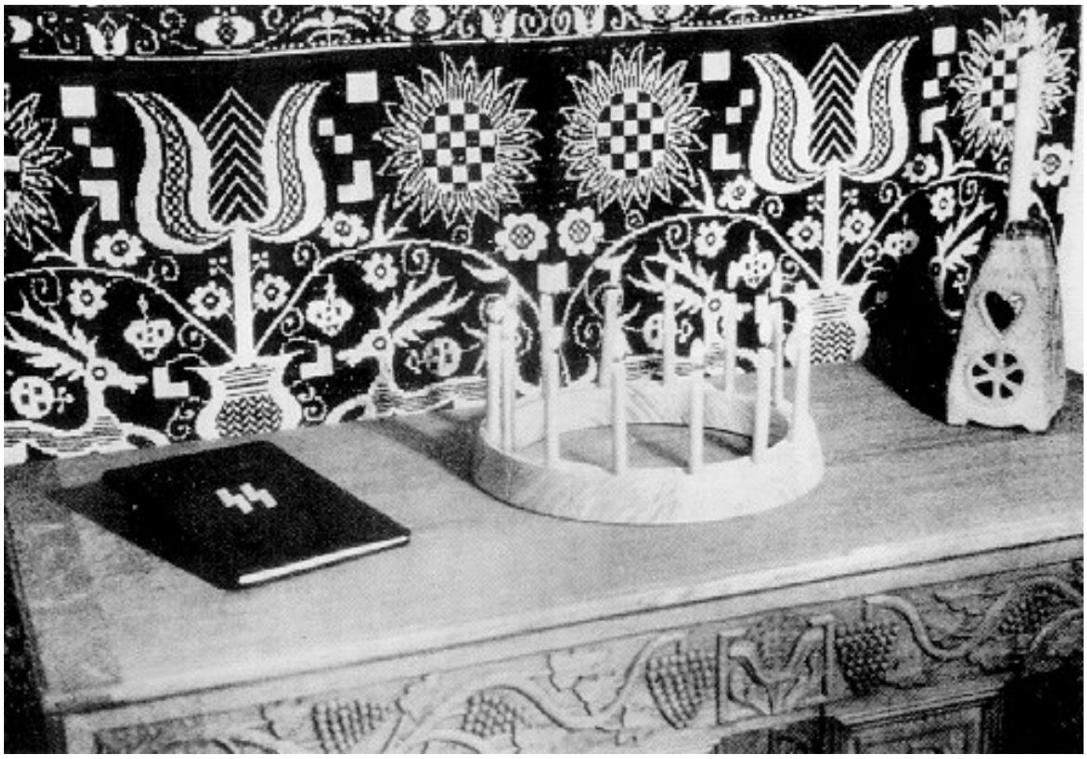

Geburtstagsring , ose 'Unaza e ditëlindjes'

Unaza e ditëlindjes mund të strehojë 14 qirinj. Çdo vit ndizet një qiri shtesë, derisa në moshën 14 vjeç fëmija bashkohet me Hitler-Jugend ose Bund Deutscher Mädel dhe fillon të formësojë jetën e tij ose të saj. Në të dyja anët e Unazës së Ditëlindjes janë shandani i enës prej balte Jul dhe Libri i Familjes. Një unazë qiri qeramike është në dispozicion nga Porzellan-Allach GmbH.

Një rregull i përgjithshëm në lidhje me dhënien e dhuratës është se vlera e dhuratës nuk lidhet me vlerën e saj tregtare, por më tepër me kujdesin dhe vëmendjen me të cilën është bërë ose zgjedhur dhe me lidhjen pasuese që krijon midis dhënësit dhe marrësit. Kur u jepni dhurata fëmijëve, kujdesuni që t'i prishni ato.

Machine Translated by Google

Festimet e veçanta brenda familjes

Në kuadrin e familjes SS mbahen katër festime të veçanta:

1. Emërtimi i fëmijës, 2.
Regjistrimi i fëmijës në organizatat rinore të SS, 3. Ceremonia e
dasmës dhe futja e gruas në SS, 4. Varrimi i anëtarëve të familjes.

Edhe sot e kësaj dite për shumë njerëz duket e pamundur t'i imagjinojnë këto festime pa kishën dhe shërbëtorët e saj. Veçanërisht populli i gruas është mbajtur rob nga veshjet e vellos së dasmës, temjanit, muzikës organike dhe kishave të errëta; dhe vështirë se kanë menduar se mund të bëjnë pa to.

Partia dhe organizatat e saj po kërkojnë të promovojnë kremtimin e këtyre festave në përputhje me ideologjitë tona. Por në mënyrë të përsëritur është vërejtur se ceremonitë e kishës ishin thjesht të kopjuara, me zyrtarët shtetërorë që kryenin veprimet më të rëndësishme dhe se festimet përdoreshin për qëllime propagandistike jashtë familjes.

Duhet të përsëritet: festimet tona duhet të pasqyrojnë ideologjinë tonë. Ato duhet të jenë të thjeshta, të qarta dhe konkrete. Vetëm atëherë ne mund t'i kuptojmë dhe vlerësojmë plotësisht dhe vetëm atëherë ata do të na japin forcë të brendshme. Burri nordik refuzon padyshim çdo atmosferë mistike të krijuar nga efektet e dritës, aromat e këndshme dhe fjalimet emocionuese. Ne e dimë se ndjenjat tona preken thellë kur kemi një kuptim të qartë dhe të vërtetë të lidhjeve më të mëdha të fatit tonë. Jemi më të lumtur kur marrim energji dhe vullnet të ri nga një orë e tillë feste.

Festimet tona duhet të përcillen me shoqërinë, pjesëmarrjen dhe ndjenjën e përkatësisë së të gjithë të interesuarve. Në këtë ato tashmë ndryshojnë nga festimet rutinë të kishës. Folësi duhet të ndryshojë në çdo rast dhe nuk duhet të jetë gjithmonë Udhëheqësi i Njësisë ose Udhëheqësi i Lartë. Një mik ose shok i ngushtë shpesh është shumë më i pajisur për të bërë nderimet.

Ftesat duhet t'u drejtohen vetëm pjesëmarrësve aktualë. Çdo zgjerim teatror i këtij rrethi dënohet ashpër.

Udhëzimet e mëposhtme paraqesin një mënyrë të miratuar për të festuar siç duhet të bëjnë Burrat dhe Gratë e vërteta SS. Por çdo familje duhet të gjejë një formë brenda këtyre udhëzimeve që i përshtatet më së miri asaj rrethanat.

Emërtimi i fëmijës Vënia e emrit

fëmijës është një festë familjare, ku të pranishëm janë vetëm prindërit dhe të afërmit më të afërt, së bashku me disa miq të ngushtë SS të babait. Babai ose përfaqësuesi i tij do të japë emrin dhe një anëtar SS do ta pranojë fëmijën në komunitetin SS.

Machine Translated by Google

Dhënia e emrit duhet të bëhet në shtëpinë e familjes. Dhomat duhet të dekorohen me gjelbërim dhe lule. Familja do të ulet në një gjysmërreth, me prindërit në mes dhe nënën duke mbajtur fëmijën.

Flet i pari ai që jep emrin, ose babai ose një anëtar tjetër i familjes nëse dëshiron. Fjalimi duhet të jetë i shkurtër dhe i thjeshtë, duke falënderuar nënën dhe duke lidhur emrin me fëmijën.

Zgjedhja e duhur e emrit ka rëndësinë më të madhe. Ju lutemi lexoni librin e emrave nga BV Selchow, i cili ofron një koleksion emrash të mirë të vjetër gjermanë së bashku me kuptimet e tyre. Ai përfshin gjithashtu një seksion mbi emrat e huaj dhe vendet e tyre të origjinës, për të paralajmëruar kundër tyre
përdorni.

Anëtari SS tani do ta pranojë fëmijën në komunitetin SS. Edhe ai do të flasë thjesht, si mik i babait. Temat për të cilat ai mund të flasë janë:

1. Gjermania në ngritje në të cilën fëmija do të rritet, 2. Dashuria
e Fyhrer-it për të gjithë fëmijët, 3. Nderimi
i Fyhrer-it për nënat, 4. Vepra fisnike e gruas
për të kontribuar në rritjen e popullit, 5. Detyrat e Anëtarët e SS brenda familjes
më të gjerë SS.

Machine Translated by Google

Anëtari SS më pas i jep një dhuratë të vogël nënës. Mund të jetë një libër i paraardhësve ose një bizhuteri si një karficë zbukurimi. Në disa zona të Gjermanisë (Schleswig-Holstein, Köln) çdo kompani SS zotëron disa djepa, të cilët sillen në shtëpinë e të sapolindurve. Familjet shumë në nevojë marrin një shtroje pa pagesë dhe emri i çdo foshnjeje është i gdhendur në një djep.

Fëmiut duhet t'i jepet pjata e tij e korrikut në ditën e dhënies së emrit. Pjata Jul do të përdoret në çdo ditëlindje dhe për çdo festë të madhe në vitet në vijim.

Ceremonia e emërtimit është sjellë në një fund të lumtur ose me një vakt festiv ose një bisedë të këndshme rreth tavolinës së kafesë. Mund të luhet pak muzikë e lehtë.

Organizatat Rinore SS Në moshën 10 dhe 14
vjeç, të rinjtë gjermanë ndërmarrin hapa të rëndësishëm për të ardhmen e tyre: ata i bëjnë premtimin e parë Führer-it në moshën 10 vjeç dhe betohen për bindje në moshën 14 vjeç. Ata gjithashtu bëhen anëtarë të politikës përkatëse organizata, ku do të shkollohen në rrethin e shokëve të tyre. Këto dy ditë të rëndësishme në jetën e djemve dhe vajzave të reja do të bëhen festime të përvitshme për familjet e tyre nacionalsocialiste.

Kisha i zgjedh këto mosha për kungimin dhe konfirmimin e parë të një fëmije. Por një pjesë e madhe e vëmendjes dhe pritshmërive të fëmijës në këto raste përqendrohet te kostumi i ri, fustani i ri, libri i ri i lutjeve, dhurata nga kumbarët. 10-vjeçari vështirë se do të kuptojë asgjë nga ngjarjet në kishë, dhe 14-vjeçari nuk do të kuptojë shumë më tepër.

Por djali dhe vajza 10-vjeçare e një prindi nacional-socialist do të dinë saktësisht se çfarë po ndodh me ta kur, më 19 prill, të veshin uniformën e bukur të Jungvolk ose
Jungmädel, pasi këndoi një këngë solemne dhe dëgjoi fjalimin shoqërues të
Kreu i seksionit, ata shpallin së bashku me mijëra të tjerë në Rajh:

> *Unë premtoj se do ta kryej detyrën time në Jungvolk / Jungmädel gjerman me dashuri dhe besnikëri ndaj Führer-it dhe flamurit tonë, ndaj më ndihmo Zot.*

Kur një djalë i shpall këto fjalë, ai sheh një botë të re të ndezur, së cilës i përket tani, një botë me daulle, bori, shokë marshimi, flamuj dhe udhëheqës. Prindërit qëndrojnë pranë dhe janë të lumtur që ishin në gjendje t'i bënin Führer-it dhuratën më të mirë të ditëlindjes që mund t'i bënin atij, dhe ndaj falënderojnë për gjithçka që ka bërë.

Në shtëpi 10-vjeçari do të jetë qendra e familjes. Ai ose ajo do të marrë një dhuratë të vogël: ndoshta një fotografi të Führer-it, një libër ose premtimin e shkruar mjeshtërisht të sapo bërë. Ushqimi familjar duhet të jetë festiv, me lule që ndriçojnë tryezën dhe me ushqimet e preferuara të fëmijës. Babai do të thotë disa fjalë për të kujtuar rëndësinë e kësaj dite, e cila me siguri do të mbahet mend gjatë gjithë jetës së fëmijës, duke i dhënë kështu një ndjenjë drejtimi për të ardhmen.

Machine Translated by Google

Në moshën 14-vjeçare, djemtë kalojnë nga Jungvolk në Hitler-Jugend dhe vajzat nga Jungmädel në Bund Deutscher Mädel.

Pika e kthesës në jetë: fëmijët futen në Hitler-Jugend dhe Bund Deutscher Mädel

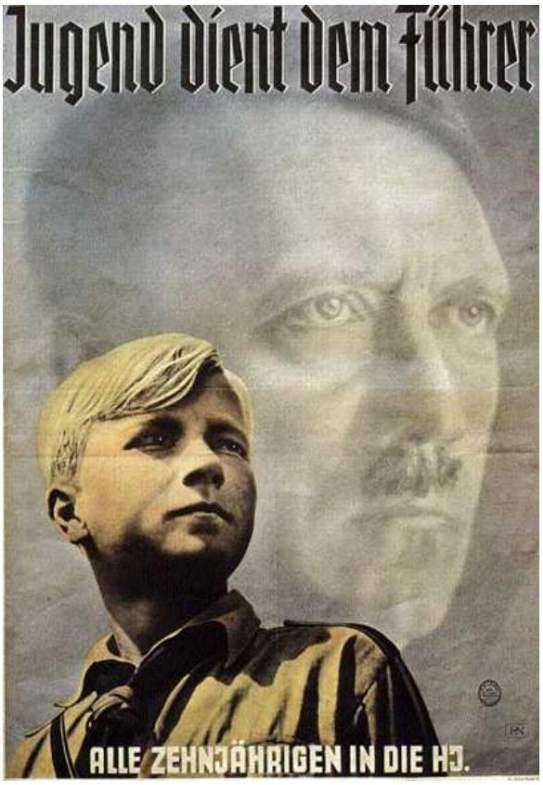

Machine Translated by Google

Ceremonia solemne zhvillohet më 20 prill, ditëlindja e Führer-it. Fjalët e betimit të bërë janë:

Betohem t'i shërbej Fyhrer Adolf Hitlerit me të vërtetë dhe vetëmohues në Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Betohem të punoj gjithmonë për unitetin dhe miqësinë e rinisë gjermane. Betohem për bindje ndaj Udhëheqësit të Rinisë së Rajhut dhe të gjithë Udhëheqësve të Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Betohem të jem gjithmonë i denjë për flamurin tonë të shenjtë, ndaj më ndihmo Zot.

Ky premtim solemn duhet të ketë jehonë në mënyrën se si festohet kjo ditë nga e gjithë familja.

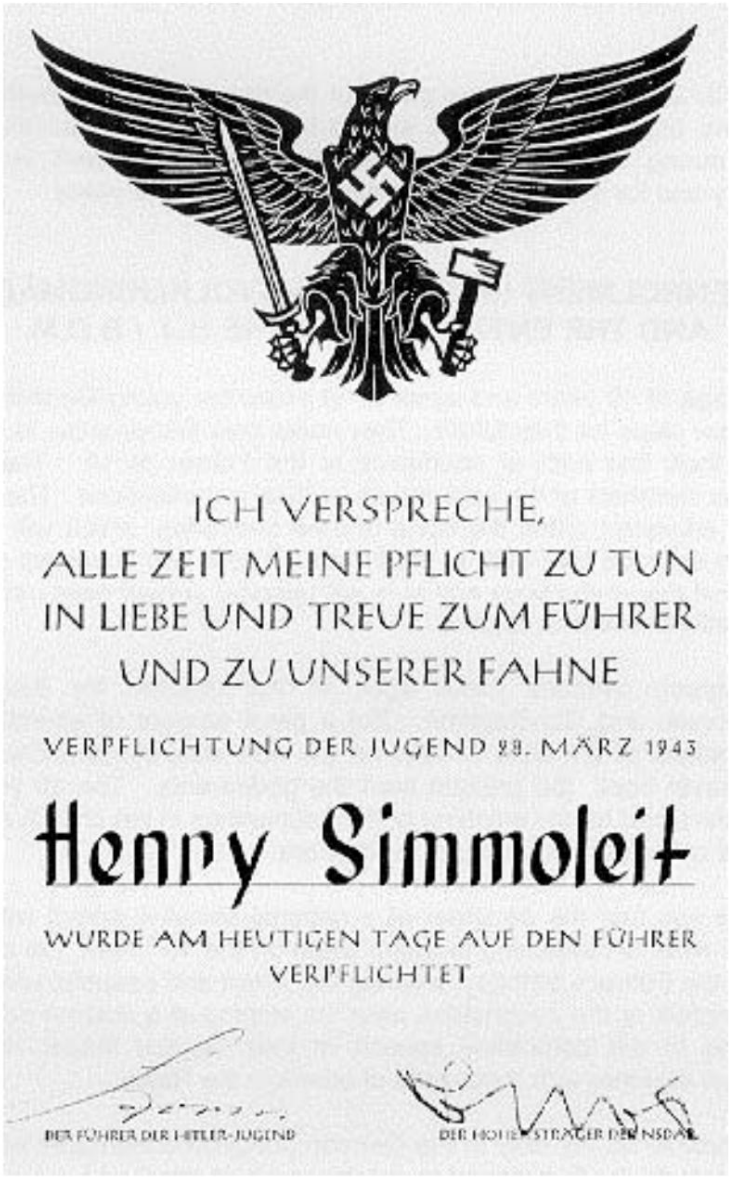

Betimi i paraqitur më sipër u bë nga Henry Simmoleit pasi u bashkua me Hitler-Jugend. Citimi është i datës 28 mars 1943. Shumë betime u bënë rreth ditëlindjes së Hitlerit.

Machine Translated by Google

Ceremonia e dasmës dhe futja e gruas në SS

Që nga viti 1875 ligji kërkon që çdo martesë të njihet nga shteti. Megjithatë, shumë njerëz e shohin ceremoninë kishtare si më të rëndësishme, pasi deri në fillimin e Rajhut të Dytë vetëm dasma në kishë konsiderohej e vlefshme. Kjo pikëpamje është inkurajuar edhe nga vetë zyrtarët shtetërorë, të cilët shpeshherë e kanë kryer ceremoninë civile në dhoma të ftohta, të errëta dhe të zbehta, duke e bërë atë thjesht një formalitet.

Rajhu i Tretë ka një pikëpamje të ndryshme për martesën: e sheh atë si bërthamën e shtetit. Njerëzit që duan të martohen kështillohen dhe testohen për përshtatshmërinë dhe për shëndetin gjenetik. Shteti kujdeset për familjen, kërkon të heqë sa më shumë pengesat financiare dhe thekson gjithnjë e më shumë rëndësinë e familjes.

Të gjitha këto ndryshime duhet të jenë tashmë të dukshme në një dasmë në Zyrën e Regjistrimit. Në disa raste, autoritetet lokale kanë vënë në dispozicion edhe një dhomë të bukur për ceremoninë. Me kalimin e kohës, zyrtarët shtetërorë me uniforma inteligjente do ta kryejnë ceremoninë në përputhje me dekretet e Reichsführer-SS.

Ndërkohë, dasma e një burri SS mund të drejtohet nga çdo zyrtar i lartë i SS. Shkëmbimi i unazave duhet të ndjekë betimet e dasmës.

Kjo foto tregon sallën e dasmave në qytetin e vogël Thalheim, afër Wels. Fjalët e Führer-it zbukurojnë murin:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

Familja është njësia më e vogël por më e rëndësishme në ndërtimin e të gjithë strukturës shtetërore.

Machine Translated by Google

Dhëndri mban SS Dagger e tij si dhe një botim Dasmash të *Mein Kampf* që iu dha çiftit gjatë ceremonisë. Veshja e nuses duhet të jetë festive, por velloja dhe kurora e nusërisë të paraqitura këtu janë tradita orientale dhe duhen shmangur.

Çifti duhet të bashkohet si burrë e grua në Ceremoninë e Regjistrimit. SS -*Eheweihe,* ose 'shërbimi i bekimit të martesës', i paraqitur më lart nga Kështjella Wewelsburg në 1935, ka shumë rituale të pakuptimta kishtare dhe duhet të shmanget.

Machine Translated by Google

Vakti i dasmës duhet të bëhet në shtëpinë e çiftit të sapomartuar nëse është e mundur. Tavolinat duhet të zbukurohen me gjelbërim dhe lule, me vëmendje të veçantë vendeve të nuses dhe dhëndrit. Grupe të ndryshme të lidhura me SS mund të ndihmojnë me gatimin, muzikën, dekorimet etj. Këto grupe përfshijnë Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel dhe NS-Frauenschaft.

Është tani, në vakt, që gruaja pranohet në SS. Një mik i ngushtë SS duhet të ulet përballë çiftit. Pak para fillimit të vaktit ose në fillim të tij ai i drejtohet çiftit për vlerën dhe respektin që shteti dhe SS kanë për familjen dhe rëndësinë e ruajtjes së popullit. Ai duhet të flasë për moton e SS-së *Meine Ehre heißt Treue,* 'Nderi im është besnikëri', e cila tani bëhet motoja edhe për gruan. Ai duhet të tregojë se për sa kohë çifti i përmbahet ligjeve të SS dhe kryen detyrën, SS do t'i mbrojë ata.

Më pas folësi e pranon gruan në radhët e SS dhe i jep çiftit një dhuratë të vogël, ndoshta një libër ose një fotografi. Ai u jep gjithashtu një pjatë druri me bukë dhe kripë dhe dy gota prej balte. Këto dhurata do t'i kujtojnë ata të mbajnë një stil të thjeshtë dhe të pastër jetese.

Sa më e ngushtë të jetë miqësia mes folësit dhe çiftit, aq më kuptimplotë është fjalimi i tij. Ai dëshmoi rritjen e marrëdhënies dhe dashurinë mes nuses dhe dhëndrit, si dhe mosmarrëveshjet e herëpashershme, të zgjidhura shpejt në mënyrë të vërtetë SS. Ai gjithashtu i ndihmoi ata të afroheshin më shumë.

Fjalët e folësit duhet të përfundojnë me një *Sieg Heil* për Führer-in dhe për të sapomartuarit. Pjesa e mbetur e festës duhet të jetë e lumtur dhe nëse është e mundur të përfundojë me vallëzim.

Në vitin 1933, 50 çifte nacionalsocialiste u martuan në Kishën e Lazarit në Berlin

Machine Translated by Google

Ritet e funeralit

Kjo festë më solemne duhet të jetë e planifikuar më me kujdes. Është detyrë e Udhëheqësit të Njësisë SS të shohë që gjithçka të ecë pa probleme. Ai mund të zgjedhë njerëzit e tij më të mirë SS për ta siguruar atë.

Së pari, drejtuesi i njësisë do të vizitojë gruan ose prindërit e shokut të tij SS për të parë se si mund të ndihmojë. Ai do të bëjë çmos për të lehtësuar dhimbjen dhe ndjenjat e tyre të pafuqisë, duke ndihmuar familjen në një burrë mënyrë.

Në të njëjtën kohë, ai fillon përgatitjet për funeralin, i cili është shumë më i drejtpërdrejtë tani që të gjitha ndërlikimet që lindnin nga nevoja për një varrim në kishë u fshinë mënjanë me një Dekret të Ministrit të Brendshëm në 1939.

Shtrirja në gjendje do të ndodhë ose në shtëpinë e të ndjerit, në vendin e tij të punës, në vendin e takimit të SS ose në varreza. Në të gjitha, përveç rastit të fundit, arkivoli duhet të qëndrojë në mes të dhomës, i mbështjellë me flamurin SS dhe duke mbajtur Kamën dhe kapelën e të ndjerit. Gjashtë burra SS me uniformë, të veshur me helmeta çeliku dhe doreza të bardha, ofrojnë Gardën e Nderit.

Dhoma është zbukuruar me lule dhe gjelbërim nga shokët e SS Man. Kurora e thjeshtë e bredhit jeshile, shenjë e një jete gjithnjë në rinovim, duhet të shfaqë Runet SS në shiritin e saj dhe të vendoset në arkivol si një përshëndetje nga Njësia SS e të ndjerit dhe nga Reichsführer-SS.

Familjes duhet t'i jepet kohë private për të thënë lamtumirë përpara ceremonisë publike, e cila do të pasohet nga shëtitja për në varreza. Arkivoli duhet të transportohet në një karrocë të hapur, të sheshtë, në mënyrë që Flamuri SS të shihet nga larg. Kuajt nuk duhet të jenë të veshur me të zeza, por karroca duhet të jetë e zbukuruar me gjelbërim.

Gjashtë bartësit e zbehjes ecin pranë karrocës. Muzikantët SS dhe Njësia SS ecin përpara arkivolit, anëtarët e familjes dhe miqtë e ngushtë pas tij. Njerëz të tjerë mund të ndjekin, dhe të gjitha kurorat transportohen në një karrocë të veçantë.

Në buzë të varrit arkivoli vihet në pamje të plotë. Duhet të luhet vetëm një pjesë muzikore, pas së cilës Komandanti i Njësisë thotë disa fjalë të përzemërta për jetën e të ndjerit dhe ndjenjën e detyrës dhe përkushtimit ndaj SS, familjes dhe punës së tij. Vajtuesve u kujtohet se ai është kthyer te të parët e tij dhe do të jetojë në fëmijët e tij dhe në Urdhrin e SS.

Më pas, komandanti i njësisë merr kamën e njeriut SS, tehu i së cilës mban moton SS *Meine Ehre heißt Treue,* nga arkivoli dhe e shkëmben atë me Kamën e një të afërmi ose shokut të ngushtë të SS, si shenjë e vazhdimit të SS përmes luftë dhe detyrë.

Mbajtësit e SS tani e ulin arkivolin ngadalë në varr nën tingujt e një rrotullimi të daulles dhe një breshërie nga Garda e Nderit. Garda e Nderit nuk duhet të qëndrojë shumë pranë varrit, pasi gratë dhe nënat mërziten nga zhurma e madhe e armëve.

Machine Translated by Google

Pasi të jetë ulur arkivoli, të afërmit dhe miqtë e ngushtë mund të dalin përpara për të hedhur lule në varr. Pastaj shokët SS do të fillojnë të mbushin varrin në heshtje solemne.
Kur mbarojnë, burrat SS formojnë një unazë rreth varrit dhe këndojnë Këngën SS të Besnikërisë. Është veçanërisht e rëndësishme që kjo pjesë e fundit e ceremonisë të jetë pa të meta.

Funeralet e grave të burrave SS janë në thelb të njëjta përveç shkëmbimit të Daggers.
Është detyrë e komandantit të njësisë të mbështetesë njerëzit e tij në çdo mënyrë të mundshme në rast të a varrimi i një gruaje ose një fëmije.

Në të gjitha këto raste të trishtueshme dhe solemne, forca, uniteti dhe miqësia e SS do të jenë ngushëllimi më i madh për Njeriun e pikëlluar SS, duke e ndihmuar atë në kohë për të kapërcyer pikëllimin dhe pikëllimin e tij.

Betimi i Njeriut SS

Është me vend që ta mbyllim këtë përmbledhje të festimeve në jetën e familjes SS me Betimin e Njeriut SS:

Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.

Ju betohem, Adolf Hitler, si Fyhrer dhe Kancelar i Rajhut, besnikëri dhe guxim. Ju betohem për ju dhe për eprorët e mi të zgjedhur nga ju bindje deri në vdekje, prandaj më ndihmo Zot.

Machine Translated by Google